

KONTAKH

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 442 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 4 ΝΟΕΜΒΡΗ 2006

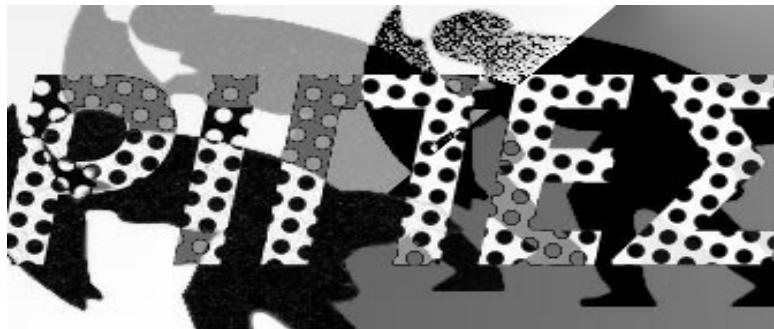
0.80 ΕΥΡΩ

Η θέση μας
είναι
στο πλάι τους

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

4/11/1912: Απελευθέρωση Ικαρίας 4/11/1847: Θάνατος Felix Mendelssohn 4/11/1862: Ερεύρει την πολυβόλου 4/11/1946: Ιδρυση UNESCO 4/11/1995: Δολοφονία Γιτζάκ Ράμπτη 5/11/1492: Ο Χριστόφορος Κολόμβος μαθαίνει το καλαμπόκι από τον Ινδιάνο (Κούβα) 5/11/1605: Σύλληψη Γέρε Φώκης με 36 βαρελιά πυρίτιδα σε τουνέλ κάτω από την Βουλή των Λόρδων 5/11/1914: Προσάρτηση Κύπρου στην Αγγλία 5/11/1924: Εγκαίνια Παιδαγωγικής Ακαδημίας 5/11/1941: Γέννηση Art Garfunkel 5/11/1944: Ο Γεωργίος Παπανδρέου, εν αγνοία του Υπουργικού Συμβουλίου, ανακοινώνει την διάλυση του ΕΛΑΣ και άλλων οργανώσεων στις 10/11! 5/11/1959: Γέννηση Bryan Adams 5/11/1956: Γέννηση Λαυρέντη Μαχαρίτσα 6/11/1893: Θάνατος Πιοτρ Λίτς Τσαϊκόφσκυ 6/11/1958: Εγκαίνια διυλιστηρίου Αστρόπυργου 6/11/1958: Γέννηση Ευανθία Ρεμπούτσικα 6/11/1945: Ο Νίκος Καζαντζάκης υπουργός άνευ χαρτοφυλακίου (κυβέρνηση εθνικής ενότητας) 6/11/1975: Οι Sex Pistols πρώτη φορά στη σκηνή 6/11/1987: Θάνατος Αγιού Στίνα (Σπύρος Πρίφτης - 87 χρ.) 7/11: Ήμέρα κατά λογοκρισίας στο Internet 7/11/1874: Το κόμμα των Ρεπουμπλικάνων (ΗΠΑ) επλέγει ως σύμβολο τον ελέφαντα 7/11/1908: Απομόνωση από τον ήλιος 7/11/1913: Γέννηση Albert Camus 7/11/1913: Γέννηση Αλέκου Σακελλάριου 7/11/1917: Ρωσική επανάσταση 7/11/1992: Θάνατος Αλεξάντερ Ντούμπτσεκ 7/11/1997: Ψήφιση σχεδίου «Καποδιστριας» για συνένωση δήμων - κοινοπήγων 7/11/1943: Γέννηση Joni Mitchell 8/11/1793: Εγκαίνια Λουύρου 8/11/1897: Γέννηση Φώτη Κόντογλου 8/11/1901: Ευαγγελικά (8 νεκροί - 80 τραυματίες) 8/11/1912: Γέννηση Στυλιανού Παππακού 8/11/1929: Εγκαίνια μουσείου Σύγχρονης Τέχνης (Ν. Υόρκη) 8/11/1934: Γέννηση Στράτου Διονυσίου (Νιγρίτα) 8/11/2001: Εκρήξη στην οδό Μαυρικίου, τραυματισμός Κυριάκου Μαζοκόπου 8/11/2005: Θάνατος Αλέκου Αλεξανδράκη (77 χρ.) 8/11/1900: Γέννηση Margaret Mitchell 9/11/1799: Ο Ναπολέων στην έξουσία 9/11/1837: Πρώτη φορά Εβραίος χριζεται ιππότης στην Αγγλία 9/11/1866: Ολοκαύτωμα Αρκαδίου 9/11/1918: Το Βερολίνο πρωτεύουσα της πρώτης γερμανικής δημοκρατίας 9/11/1923: «Το πραξικόπημα της μπυροφάριας» (Χίλιερ) 9/11/1974: Θάνατος Χόλγκερ Μάινς (RAF) από απεργία πείνας 9/11/1818: Γέννηση Ιβάν Τουργκένιεφ 9/11/1953: Θάνατος Dylan Thomas (39 χρ.) 10/11/1793: Ο Ροβεστέρερος επιτρέπει να δοθεί η παράσταση «Προσφορά στην ελευθερία» μέσα στην Παναγία των Παρισίων 10/11/1885: Πρώτη μοτοσικλέτα (Γερμανία) 10/11/1891: Θάνατος Arthur Rimbaud 10/11/1909: Γέννηση Μιχαήλ Καλάνικοφ 10/11/1913: Ιδρυση Εργατικού Κέντρου Αθηνών 10/11/1915: Πρώτα ταξί (ΗΠΑ) 10/11/1928: Γέννηση Ennio Morricone 10/11/1938: Θάνατος Κεμάλ Ατατούρκ (58χρ.) 10/11/1483: Γέννηση Martin Luther 10/11/1975: Εκρήξη βόμβας στα ΡΧ (ΕΛΑ) 10/11/1982: Θάνατος Λεονίντ Μπρέζνιεφ (76χρ.).

● Τοίπας χωρίς τοίπα ●●● Και το δικαστήριο απέρριψε την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων που υπέβαλε κατά των απεργιών των εκπαιδευτικών ●●● Επειδή, όμως, ημείς είμεθα πονηροί, ερωτούμε ●●● Αν δεν είχε δημιουργηθεί κλίμα κλεισμάτων των απεργιών δα ήτο ίδια η απόφαση του δικαστηρίου; ●●● Και διατί καθυστέρησε μία ημέρα η απόφαση, ήτις συνήθως εκφωνείται αυθημερόν; ●●● Πάτε στοίχημα ότι ο χωρίς τοίπα Τοίπας δα επανέλθει, καδώς τα σχολεία βρίσκονται υπό κατάληψη; ●●● Είναι και κείνα τα ρημάδια πέντε λεπτά δημοσιότητας ●●● Εστω και χωρίς τοίπα ●●● Χωρίς τοίπα και οι «Παρεμβάσεις» των εκπαιδευτικών ●●● Η (υποτιθέμενη) άκρα Αριστερά ήταν αυτή που πήρε την ευδύνη να εισηγηθεί το σταμάτημα της απεργίας ●●● Μολονότι λίγο πριν είχε διαπιστώσει ότι το «αναγκαίο» είναι η απεργία να συνεχίστει ●●● Αν δέλαμε να ηδικολογήσουμε δα λέγαμε «κρίμα» ●●● Πολι-

τικά δα πούμε «ντροπή» ●●● Με ό,τι περικλείει αυτή η λέξη στην πολιτική της εκδοχή ●●● Ο Μπους διαπιστώνει ότι είναι βαριές οι αμερικανικές απώλειες στο Ιράκ και δηλώνει μη ικανοποιημένος ●●● Και στο τέλος πετάει ένα «νικάμε όμως» και τους αφήνει όλους σύζυλους ●●● Πρώτης τάξης διαφήμιση του κάνουν οι αφιονισμένοι χριστιανοί του Πανούση ●●● Το κόλπο της διαφήμισης μέσω της πρόκλησης το ξέρει καλά ο «χοντρός» που από χρόνια έχει πάψει να είναι ο «Τζιμάκος» ●●● «Ο λαός με δέλει όπως είμαι, βουλευτής

πάντα αρματωμένος και όχι της πιτζάμας», δήλωσε ο Ν. Νικολόπουλος ●●● Μιλάνε, βρε Νικολάκη, για σκονί στο σπίτι του κρεμασμένου; ●●● Οντως τηλεφώνησα στον Τριανταφύλλοπουλο, αλλά δεν αποδίδει σωστά αυτά που συζητήσαμε, δηλώνει τώρα ο Ρουσόπουλος, παύοντας να κρύβεται πίσω από ανώνυμους συνεργάτες του ●●● Και γιατί δε μας λέει τι ακριβώς του είπε; ●●● Γιατί φοβάται ότι ο Ζούγκλας τον έχει μαγνητοφωνημένο και δα βγάλει την κασέτα στο «γυαλί» ●●● Τον Μάκη χρόνια πολλά τον παίρνεις να

◆ Οι παραγοντίσκοι των «Παρεμβάσεων», που χρεώνονται την αισχρή πρωτοβουλία να προτείνουν πρώτοι αυτοί την πλήρη αποκλιμάκωση της απεργίας των δασκάλων, ας αφήσουν τις κουτοπονηρίες και τη μικροπροβοκάτσια (ότι τάχα εμείς προσπαθούμε να φαρέψουμε στα θολά νερά, συμπεριφερόμενοι ανεύθυνα) και ας απαντήσουν σε ένα μόνο «πακέτο» ερωτημάτων: Αρού ύ εκτιμούσαν ότι η απεργία «δεν τραβάει», γιατί πήγαν στη συνάντηση με τον Καραμανλή. Αφού είχαν ακούσει το Ρουσόπουλο να δηλώνει ότι ο Καραμανλής απλώς θα κοιτάξει στα μάτια τους εκπαιδευτικούς και θα τους δηλώσει ότι δε δίνει τίποτα, γιατί δεν ετοιμάστηκαν για μια σκληρή στάση στη συνάντηση του Μαξίμου; Γιατί όταν βγήκαν έξω δε φρόντισαν να δεσμεύσουν τον Μπράτη να κάνει δήλωση καταγγελίας του πρωθυπουργικού εμπιστογμού; Γιατί τον άφησαν να λειτουργήσει σαν γλάστρα στη φιέστα του Καραμανλή; Αν διαφωνούσαν μ' αυτό, γιατί δε γύρισαν μετά στο ΔΣ της ΔΟΕ και να ξεσκίουν τον Πασόκο, που δη-

μιουργούσε κλίμα αποκλιμάκωσης και ήττας; Οταν απαντήσουν σε αυτά τα ερωτήματα, ας έρθουν να συζητήσουμε ό,τι άλλο επιθυμούν.

◆ Οι βαρόνοι των μίντια έχουν αναλάβει εργοδαβικά το ρόλο του προβοκαρίσματος των μαθητικών καταλήψεων (παλιά τους τέχνη κόσκινο) και ως προς αυτό μια ματιά στα καθημερινά τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων αρκεί. Όμως, με πονηρό τρόπο ασκούν πίεσεις στην κυβέρνηση να προχωρήσει πιο γρήγορα και πιο αποφασιστικά στο δρόμο των αντιδραστικών μεταφρυμάσεων στην Πανεπιστημιακή ναφρωτική, ότι «μετά την αναβολή της συζητησης της διάταξης του Συνταγματος για τα μη κρατικά πανεπιστήμια αναβάλλεται και ο νέος νόμος πλασίο». Το άλλο στην «Καθημερινή», που υπό τον τίτλο «Η μεταρρύθμιση στα ΑΕΙ μπορεί(;) να περιμένει», εκτιμά με την ίδια θλίψη, ότι «αναβάλλεται, τουλάχιστον, μέχρι τον Ιανουάριο, η κατάθεση του σχετικού νομοσχεδίου».

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Τράπεζες, διυλιστηρία και εταιρείες εμπορίας πετρελαιοειδών, βιομηχανίες τροφίμων και λιανεμπόριο αναδείχθηκαν πρωταθλητές στην αύξηση κερδών το 2005. Με βάση την ετήσια έρευνα της ICAP για την πορεία των ελληνικών επιχειρήσεων, πρωταθλητές κερδών για το 2005 αναδείχθηκαν οι τράπεζες οι οποίες κατέγραψαν κέρδη προ φόρων 2,6 δισ. ευρώ έναντι 1,4 δισ. ευρώ το 2004, σημειώνοντας αύξηση 86%.

Εμπρός (Λέσβος)

ρογωγούς των καλλιεργειών καπνού, ζαχαροτεύτλων και σιτηρών οδήγησε το πρώτο χρόνος εφαρμογής της νέας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, συμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, θελουν 150 ευρώ για τροφή την ημέρα! Οι καλοί μας δεσποτάδες έχουν αφεθεί ανεξελεγκτούσι στη διαχείριση τεράστιων ποσών, αλλά, παρά τη διαβεβαίωσης, λογαριασμό δεν δίνουν. Και τα λεφτά που ξεδεύονται, δεν προβλέπει η νέα ΚΑΠ για συγκριμένες χρήσεις (π.χ. εγγειοβελτιωτικά έργα), ενώ το διάστημα 2003 - 2005 το πραγματικό τους εισόδημα συρρικνώθηκε κατά 23%.

Νέα
Σε μαζική εγκατάλειψη από πα-

ποτηρικής μορφές και εκφράσεις. Βία και αναρχία». Αντικειμενικό ρεπορτάζ στην «Απογευματινή», που υπογράφει κάποια φέρελπη Λία Νικητάκη. Τα δικά μας σχόλια περισσεύουν... ◆ Θα μας τρελάνει η Μαριλίζα. Το ΠΑΣΟΚ, λέει, χρειάζεται μια... «πολιτιστική επανάσταση» και να... «ξαναβρούμε το νόημα της συλλογικότητας και τη χαρά της πολιτικής δράσης! Δηλαδή, να «ξαναβρούν το νόημα της συλλογικότητας» ο Βενιζέλος παρέα με τον Πάγκαλο και τη Διαμαντοπούλου και να αισθανθούν «τη χαρά της πολιτικής δράσης» η Βάσω με τον Χρυσοχοΐδη και τον Καστανίδη! Να γιατί δεν πρόκειται να μείνουν χωρίς δουλειά ο Μητσικώστας με τους κειμενογράφους του.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ερώτηση: Πού βρίσκεται η υπόθεση με τη γνωστή δολοφονική επίθεση εις βάρος σας;

Χρ. Πολυζωγόπουλος: Στις «καλένδες διερεύνηση», με δύο προφυλακίσεις «γνωστών αγνώστων». Φοβάμαι αλλά και λυπάμαι ταυτόχρονα, γιατί και αυτή η απόπειρα δολοφονίας θα μείνει πολιτικά ανεξιχνίαστη.

κονομι

■ Μας θέλουν συνένοχους

Είναι φανερή η προσπάθεια όχι μόνο των πολιτικά-ντηδων και των τοπικών αρχών της Κέρκυρας αλλά και της κεντρικής πολιτικής εξουσίας και των ΜΜΕ να υποβαθμίσουν το τραγικό περιστατικό της Κέρκυρας, στο όνομα της προστασίας της «τουριστικής μας βιομηχανίας», η οποία πλήττεται. Εκείνο το «μας» δεν το καταλαβαίνουμε καθόλου. Ή μάλλον καταλαβαίνουμε πολύ καλά που το πάνε. Οταν είναι για τα κέρδη, το «μας» εξαφανίζεται. Τα κέρδη πηγάδινουν στ' αφεντικά και οι εργάτες της τουριστικής βιομηχανίας «βολεύονται» με εξευτελιστικά μεροκάματα και άθλιες συνθήκες εργασίας. Το «μας» χρησιμοποιείται όταν θέλουν περισσότερη δουλειά, πιο άθλιες εργασιακές συνθήκες, χειρότερες αμοιβές για τους εργαζόμενους. Τώρα, χρησιμοποιούν το «μας» για να μας καταστήσουν συνένοχους στο κουκούλωμα ενός εγκλήματος. Δυο αγγελούδια πέθαναν κι αυτοί θέλουν να βουλώσουμε το στόμα μας, να μη διερευνούμε τα αίτια, να μην απαιτούμε παροδειγματικές τιμωρίες, να μη συζητάμε καν για το περιστατικό, επειδή έτσι πλήττεται η εικόνα της «τουριστικής μας βιομηχανίας».

Κατόπιν όλων τούτων, πώς να έχεις εμπιστούνη στα πορίσματα των κρατικών αρχών για τα αίτια του δυστυχήματος; Δεν είναι φανερό ότι θα προσπαθήσουν να αποδώσουν το θάνατο των δύο παιδιών σε κάποια κατασκευαστική αστοχία που τυχαία οδήγησε στην εισροή μονοξειδίου του άνθρακα στο δωμάτιο του ξενοδοχείου; Υπάρχει εδώ ένα κρίσιμο ζήτημα: αν δυο αικόμη τουρίστες είχαν δηλητηριαστεί πριν από λίγο καιρό στο ίδιο δωμάτιο (αυτό δεν αμφισβητείται) και το περιστατικό αποδόθηκε σε τροφική δηλητηρίαση ή γαστρεντερίτιδα, οι ευθύνες παίρνουν εγκληματικό χαρακτήρα και η αμέλεια πρέπει να φύγει από τη μέση. Μιλώντας καθαρά νομικά, προκύπτει καραμπινάτος δόλος των ιδιοκτητών του ξενοδοχείου και ενδεχόμενη συνέργεια άλλων. Αν οι κρατικές αρχές σέβονταν έστω και στο ελάχιστο την ανθρώπινη ζωή, αν δεν έβαζαν τη μόστρα του τουρισμού πάνω από την αλήθεια και το δίκαιο, δόλια αυτά θα έπρεπε να τα διερευνήσουν ενδελεχώς. Αμφιβάλλουμε, όμως, αν θα το κάνουν. Εκτός κι αν βρεθούν κάποιοι δημόσιοι υπόληπτοι με φιλότιμο και οθένος να αντισταθούν στις πιέσεις.

ΟΝ. Αναλυτής, επί χρόνια αντιπρόεδρος του ΣΕΒ, πρόεδρος της ΟΚΕ και πρόεδρος της νεόκοπτης Επιτροπής Εμπειρογνωμόνων για το Ασφαλιστικό, δεν είναι πρωτάρης στην πολιτική. Γι' αυτό και είμαστε σήμεροι ότι ποιοί είναι συνειδητά και σε συνεννόηση με την κυβέρνηση το ρόλο του «λαγού», που «τραβάει» την κούρσα της αντιασφαλιστικής μεταρρύθμισης σ' αυτή την πρώτη φάση της ιδεολογικής προετοιμασίας. Βγούντας, λοιπόν, από συνάντηση με τον Τσιτουρίδη, στην οποία συμμετείχε και ο πρόεδρος της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής Ε. Δημητρακάκης, δήλωσε για μια αικόμα φορά ότι στην Επιτροπή του τα

πάντα είναι ανοιχτά. Και για να μη μείνει καμιά αμφιβολία για το τι εννοεί, αναφέρθηκε ευθέως στην αύξηση των ορίων ηλικιάς.

Εδωσε, μάλιστα και το «προσωπικό του σενάριο», δηλώνοντας ότι τα όρια ηλικιάς συνταξιοδότησης θα μπορούν να κινούνται από τα 60 χρόνια, μέχρι τα 67, ακόμα και τα 70 χρόνια! Υποτίθεται ότι μ' αυτό το σενάριο ο εργαζόμενος θα επιλέγει πότε θα φεύγει από την εργασία και ανάλογα θα διαμορφώνεται και η σύνταξή του. Δεν χρειάζεται να σημειώσουμε ότι δεν υπάρχει εργαζόμενος που θα δεχτεί εθελοντικά να παρατείνει την παραμονή του στη δουλειά για να

πάρει ένα ψιλομπόνους στη σύνταξη. Αυτό το μοντέλο μπορεί να λειτουργήσει μόνο όταν ξεφτιλιστεί ακόμα περισσότερο η χορηγούμενη σύνταξη, οπότε αναγκαστικά θα μένει ο εργαζόμενος στη δουλειά, μπάς και πάρει κάνα φράγκο παραπάνω.

Ο Αναλυτής υποστήριξε ότι κανένας δεν μπορεί να μιλήσει υπεύθυνα για το τι θα γίνει πριν η Επιτροπή ολοκληρώσει το έργο της, όμως άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο τα νέα μέτρα να ισχύσουν όχι μόνο για τους νέους εργαζόμενους, αλλά και γι' αυτούς που ήδη είναι στην ασφάλιση.

Στο Δελτίο Τύπου του υπουργείου ο Τσιτουρίδης ανέφερε ξερά διτί απλώς συναντήθηκε με τον Αναλυτή. Τίποτα για τα διαμειρθέντα ακριβώς έξω από το γραφείο του. Και τις επόμενες μέρες, απαντώντας σε επίμονα ερωτήματα των δημοσιογράφων, επανέλαβε τις γνωστές «διαβεβαιώσεις», ότι δεν προκειται να αυξηθούν τα όρια ηλικίας και να μειωθούν οι συντάξεις. Αυτός είναι ο δικός του ρόλος. Να πάει η κυβέρνηση Καραμανλή στις επόμενες εκλογές χωρίς απώλειες λόγω ασφαλιστικού. Τα υπόλοιπα τα προετοιμάζει μια χαρά ο Αναλυτής και θα τα υλοποιήσει η επόμενη κυβέρνηση.

Ζούγκλας VS Θοδωρή...

Μάλλον την πάτησε ο Ρουσόπουλος, καθώς τον χορεύουν στο ταψί ο Ζούγκλας με τον συνετάριό του, τον Μαυροτρύπα κι αυτός αμύνεται με κινήσεις πανικούβλητες. Το χορό όντος είναι ο Ζούγκλας, κατηγορώντος το Ρουσόπουλο ότι μεθόδευσε το πρόστιμο του ΕΣΡ εναντίον του Alphα (500.000 ευρώ) και την «προληπτική λογοκρισία» που υπέστη για να μην παρουσιάσει την έρευνά του για το «μαύρο χρήμα» στην πολιτική. Μιλώντας στο δελτίο ειδήσεων του Alter Ισχυρίστηκε ότι ο Ρουσόπουλος του τηλεφώνησε πριν από μέρες και κατηγόρησε τους συνεκδότες του στο «Πρώτο Θέμα» Θ. Αναστασιάδη και Τ. Καραμήτσο, ότι «έχουν συστήσει εταιρία δολοφόνων, τα παίρνουν κι εκτελούν συμβόλαια εναντίον πολιτικών και επιχειρηματιών κι εσύ κοιμάσαι... Είναι απατεωνές, εγκληματίες, θα τινοχθεί η εφημερίδα σου στον αέρα κι εσύ δεν ξέρεις τίποτα απ' όσα συμβαίνουν». Ο Ζούγκλας υποστήριξε ακόμη, ότι ζήτησε από τον Ρουσόπουλο τα στοιχεία, αλλά πέρασαν δύο εβδομάδες και ακόμα περιμένει.

Ο Ρουσόπουλος αρχικά δεν απάντησε, αλλά συνεργάτες του παρέπεμπαν σε δήλωση που έκανε στις 22/3/2006, στην ενημέρωση των πο-

λιτικών συντακτών: «Η συνεχιζόμενη και λυσσαλέα επίθεση κατά του προσώπου μου, υβριστική και συκοφαντική, έχει ιδιοτελή κίνητρα. Δηλώνω για μία αικόμη φορά -και δεν θα κουραστώ να το δηλώνω- ότι η δημόσια στάση μου αποτελεί σταθερή απάντηση σε όσους επιχειρούν να με πλήξουν πολιτικά, με μεθόδους όπως αυτές που προανέφερα. Αυτά προς το παρόν».

Ο Ζούγκλας συνέχισε να πιέζει τον Ρουσόπουλο και ο τελευταίος αναγκάστηκε να βγει προσωπικά στο προσκήνιο, παραδεχόμενος ότι «υπήρξε μια συνομιλία, όχι όπως αποδίδεται. Η συνομιλία έγινε αικριώς την ημέρα που η εφημερίδα, σε πρωτοσελίδο, αλλά και με μεγάλο ρεπορτάζ μέσα, επιτέθηκε με βάρβαρο τρόπο εναντίον των παιδιών μου. Για το θέμα αυτό, όπως γνωρίζετε, έχω ήδη προβεί σε δημόσια αυστηρή δηλώση». Ομως, ο Ζούγκλας επιμένει ότι ο Ρουσόπουλος λέει ψέματα και ο καυγάς χοντραίνει. Μέχρι να τα ξαναβρούν όλοι μαζί στο παρασκήνιο, όπως χρόνια τώρα γίνεται στους καυγάδες μεταξύ πολιτικών και μνημονιθρώπων. Ο Ρουσόπουλος το ξέρει καλά το παιχνίδι, από τα μέσα. Γ' αυτό, άλλωστε, σήκωσε το τηλέφωνο και επικοινώνησε με τον Ζούγκλα.

Tous το χρωστούσαν

Επιπέλους, μια εργατική διαδήλωση που δεν κάθησε να πιέσει από τους μπάπουσας αλλά χτυπήθηκε στα ίσια μαζί τους. Εξω από το υπουργείο Εργασίας οι εργάτες της Ναυπηγείς ποικιλοτάκης Ζάνης, επιστροφεύοντας καρέκλες από γειτονικά καφενείο, τραπέζια, κάδους σκουπιδιών και, όπι, δόλιο βρήκαν εύκαιρο, χτυπήθηκαν με τους ΜΑΤάδες για ώρα. Βέβαια, αν διάβαζες την άλλη μέρα το «Ριζοσπάστη» και δεν είχες παρακολουθήσει τα πλεοπτικά ρεπορτάζ, θα νόμιζες ότι για μια αικόμα φορά οι εργάτες έπαιξαν το ρόλο του καρπούζειοπράκτορα. Ομως, τα ρεπορτάζ έδειξαν έναν εργατικό τοσμόπουκά που χρόνια είχαμε να δούμε. Και τα κορμά των ΜΑΤάδων πρέπει να τον αισθάνθηκαν καλά αυτόν τον τοσμόπουκά. Τους το χρωστούσαν το μπερντάρι οι εργάτες, για λογαριασμό των φοιτητών και των απεργών δασκάλων.

Στα τέλη του περασμένου Σεπτεμβρίου, ένας γερανός του «Τιτάνα» στην Ελευσίνα κατέρρευσε, σκοτώνοντας δυο εργάτες. Τις επισκευές στο γερανό έκανε η εταιρία ΜΕΣΚΑ. Καταγγέλθηκε τότε, ότι οι εργάτες της ΜΕΣΚΑ, κάτω από την πίεση των αιφεντικών του «Τιτάνων», που απατούσαν να τελειώσουν γρήγορα οι επισκευές, για ν' αρχίσουν να ξαναφορτώνουν το σιμέντο, εξαναγκάζονταν να δουλεύουν από τα χαράματα μέχρι τις 7 το βράδυ, «χτυπώντας» 12ωρα και 14ωρα.

Την Πέμπτη 27 Οκτώβρη, ένας εργάτης έπεισε από ύψος 10 μέτρων στο εργοστάσιο της ΛΑΡΚΟ στη Λάρυμνα, με αποτέλεσμα να υποστεί κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις και να

χτυπήσει σιφαρά στο θώρακα. Είχε προσληφθεί ως έκτακτος, για δουλειά 50 ημερών, από την εταιρία ΜΕΣΚΑ, που έχει πάρει εργολαβία την επισκευή των ηλεκτροκαρδιών της ΛΑΡΚΟ. Οπως καταγγέλθηκε από το Συνδικάτο Μετάλλου Φθιώτιδας, οι εργάτες που δουλεύουν στις εργολαβίε

Ετοιμάζουν μαζική εισβολή στη Γάζα

Τέσσερις μήνες μετά την εισβολή στη Γάζα που ανακόπιτη και από την αντεπίθεση της Χεζμπολά και τον πόλεμο στο Λίβανο, οι Σιωνιστές ετοιμάζονται να κλιμακώσουν τις επιθέσεις τους. Στη σύσκεψη της επιτροπής εξωτερικών υποθέσεων και «άμυνας» της ισραηλινής Βουλής, που έγινε τη Δευτέρα, ο ισραηλινός πρωθυπουργός Εχούντ Ολμέρτ δήλωσε ότι στο αμέσως επόμενο διάστημα σχεδιάζει να εντείνει τις στρατιωτικές επιχειρήσεις στη Γάζα με κύριο στόχο την καταπολέμηση του λαθρεμπορίου όπλων στα σύνορα με την Αίγυπτο και το σταμάτημα των επιθέσεων με ρουκέτες κατά ισραηλινού εδάφους, δηλαδή τη συντριβή της αντίστασης.

Δυο μέρες μετά, η υπηρεσία ασφαλείας της ισραηλινής κυβέρνησης έδωσε εντολή στο στρατό να προετοιμάσει την επίθεση που αναμένεται να γίνει μετά την επιστροφή του Ολμέρτ από τις ΗΠΑ, κατά τα μέσα του Νοέμβρη. Αποθραυσμένος πλέον ο Ολμέρτ (μετά από την έγκριση που του έδωσαν οι «Εργατικοί» για την είσοδο του ακροδεξιού Λίμπερμαν στην κυβέρνηση), πιστεύει ότι ήρθε η ώρα να κάνει το μεγάλο βήμα: να χτυπήσει δυνατά στη Γάζα. Για μια ακόμα φορά στήριξε τον Παλαιστινό πρόεδρο Μοχαμούντ Αμπάς και άφησε να εννοηθεί ότι μπορεί να επιτρέψει ακόμα και την ανάπτυξη της δύναμης Μπαντρ, αν αυτό αποβεί προς όφελος της καταπολέμησης της «τρομοκρατίας».

Η δύναμη Μπαντρ (που είναι επίσης γνωστή ως Ταξιαρχίες Μπαντρ) εδρεύει στην Ιορδανία, αποτελεί ένοπλο τμήμα της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (ΟΑΠ) και είναι πιο στήριξη στον Αμπάς. Σήμερα η δύναμη αυτή λειτουργεί στα πλαίσια του ιορδανικού τακτικού στρατού. Ο Αμπάς θέλει την ανάπτυξη 2000 ανδρών της δύναμης αυτής και έχει την πλήρη στήριξη των Αμερικάνων, ενώ στη βόρεια Λωρίδα της Γάζας η Φωτάχ έχει ήδη ξεκινήσει τη στρατολόγηση ανδρών κι έχει στήσει στρατιωτικό κέντρο εκπαίδευσης.

Μία μέρα μετά τις δηλώσεις Ολμέρτ, δεκάδες στρατιωτικά οχήματα του ισραηλινού στρατού αναπτύχθηκαν κατά μήκος των συνόρων της Λωρίδας της Γάζας με την Αίγυπτο διατάσσοντας τους Παλαιστίνιους να εγκαταλείψουν την περιοχή. Είχαν προηγηθεί ένοπλες συγκρούσεις με Παλαιστίνιους μαχητές στην Χαν Γιουνίς με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τρεις μαχητές. Την Τετάρτη τα ξημερώματα ισραηλινές δυνάμεις εισέβαλαν στη Μπείτ Χανούν (στη βόρεια της Λωρίδας της Γάζας) σκοτώνοντας έξι Παλαιστίνιους και τραυματίζοντας πάνω από 50. Η σιωνιστική εισβολή συνάντησε όμως σκληρή αντίσταση (οι Παλαιστίνιοι μαχητές χρησιμοποίησαν αυτοσχέδιους αντιαρματικούς πυραύλους) πράγμα που αναγνώρισαν ακόμα και οι ίδιοι οι Σιωνιστές που έχασαν ένα στρατιώτη τους στις μάχες. Για μια ακόμα φορά αποδεικνύεται ότι η Γάζα δεν είναι μια εύκολη υπόθεση.

■ Το παζάρι συνεχίζεται...

Αφού άστραψε και βρόντηξε η κυβέρνηση της Βόρειας Κορέας, απειλώντας ακόμα και με πόλεμο τους Αμερικάνους για την απόφαση 1718 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, η οποία έδωσε το πράσινο φως για την επιβολή κυρώσεων αν δε σταματήσει το πυρηνικό της πρόγραμμα, αποφάσισε να επιστρέψει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων που θα επαναληφθούν για έκτη φορά μέσα στην τελευταία τριετία. Οι λεονταρισμοί ένθεν και ένθεν δίνουν για

■ Αφγανιστάν

Θερμός χειμώνας για την Κατοχή

Οι Ταλιμπάν, όπως άλλα δείχνουν, φέτος το χειμώνα θα σπάσουν την παράδοση. Αντί να αποσυρθούν στα κρησφύγετά τους και να ανασυγκροτήσουν τις δυνάμεις τους -όπως συνήθιζαν τα προηγούμενα χρόνια, δίνοντας στα στρατεύματα κατοχής τη δυνατότητα να πάρουν ανάσα από τις πρωτοφανείς σε σφραγίδη - θα αρχίσουν την περισσότερη σημασία στην πόλη του Αφγανιστάν βρετανών δημοσιογράφων που επιβεβαιώνουν τα λόγια του Μουλά Ομάρ.

Στις 22 Οκτωβρίου δημοσιεύτηκε στους «Sunday Times» ανταπόκριση της Christina Lamb με τίτλο «Οι Ταλιμπάν ολλάζουν τακτική για να κτυπήσουν πόλεις με επιθέσεις αυτοκτονίας», στην οποία, μεταξύ άλλων, η δημοσιογράφος αναφέρει: «Οι μαχητές Ταλιμπάν προετοιμάζονται για ένα χειμερινό πόλεμο στα αστικά κέντρα, υποστηρίζουν αφγανικές και δυτικές πηγές, και έχουν συγκροτήσει πυρήνες στις πόλεις του Αφγανιστάν για να εξαπολύσουν μια εκστρατεία εκρήξεων και επιθέσεων αυτοκτονίας.

Ενώ η (βρετανική) στρατιωτική ηγεσία διακηρύσσει τη νίκη της στο νότο της χώρας και ισχυρίζεται ότι σκότωσε περισσότερους από 3.000 Ταλιμπάν στη διάρκεια του καλοκαιριού, διπλωμάτες απειλούν να αποχωρήσουν αν δεν τους παραχωρήθει ένας στόλος θωρακισμένων οχημάτων».

Πιο συγκεκριμένη και κατατοπιστική είναι η ανταπόκριση του Jason Burke, που δημοσιεύτηκε στις 29 Οκτωβρίου στην εφημερίδα «The Observer», με τίτλο «Οι Ταλιμπάν συγειάζουν να πολεμούν όλο το χειμώνα για

αφγανικές πόλεις επιδεινώνεται με γρήγορο ρυθμό...Οι κύριοι στόχοι είναι ξένοι, ιδιαίτερα νατοϊκές αυτοκινητοπομπές...Μέχρι πρόσφατα η Καμπούλ ήταν μια οαση ηρημίας, όμως οι βομβαρδισμοί την έχουν μετατρέψει σε ένα ταραγμένο τόπο, όπου οι οδηγοί τρέχουν να απομακρυνθούν από τους δρόμους όταν βλέπουν στρατιωτική αυτοκινητοπομπή...Έχουν ήδη αρχίσει συζητήσεις για τη δημιουργία μιας πράσινης ζώνης, όπου θα μπορούν να βρουν προστασία οι ξένοι. Εταιρίες όπως η «Crown Agents» και η «Bearing Point» λένε ότι τώρα είναι πιο δύσκολο να στρατολογήσουν προσωπικό για την Καμπούλ παρά για τη Βογδάτη, λόγω έλλειψης προστασίας. Μερικοί διπλωμάτες απειλούν να αποχωρήσουν αν δεν τους παραχωρήθει ένας στόλος θωρακισμένων οχημάτων».

Πιο συγκεκριμένη και κατατοπιστική είναι η ανταπόκριση του Jason Burke, που δημοσιεύτηκε στις 29 Οκτωβρίου στην εφημερίδα «The Observer», με τίτλο «Οι Ταλιμπάν συγειάζουν να πολεμούν όλο το χειμώνα για

των Αμερικάνων και ότι η επίθεση έγινε κάτω από την πίεση και την καθοδήγησή τους και με βάση τις πληροφορίες που είχαν συγκεντρώσει. Η συνεργασία και η συνενοχή σ' αυτό το έγκλημα των Αμερικάνων και της πακιστανικής κυβέρνησης είναι δεδομένη για τους διαδηλωτές, γεγονός που ρίχνει αικόμη περισσότερο λάδι στη φωτιά. Οι «Asia Times» (2/11/06) σε σχετικό άρθρο τους, με τίτλο «Το ΝΑΤΟ αναλαμβάνει τον πόλεμο στο Πακιστάν», υποστηρίζουν ότι το χτύπημα στο μοντράσα είναι η αρχή μιας νέας φάσης στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», που θα απλωθεί και στις 7 φυλετικές περιοχές του Πακιστάν και ότι η πακιστανική κυβέρνηση, κάτω από την πίεση του Λευκού Οίκου, έχει δώσει την άδεια για τέτοιου ειδούς επιθέσεις σε νοτοϊκές δυνάμεις, με στόχο να πλήξουν και να εκκαθαρίσουν τα μετόπισθεν των Ταλιμπάν. Ομως αικόμη κι αν δεν είναι έτοι τα πράγματα, είναι βέβαιο ότι η κυβέρνηση Μουσάραφ αποδινωμένη, ο αντιαμερικανισμός καλπάζει και οι εφεδρείς των Ταλιμπάν θα πολλαπλασιαστούν. Οι ιμπεριαλιστές και τα τσιράκια τους αρνούνται να διδαχτούν από την Ιστορία, ότι κανείς ξένος κατακτητής δεν έχει καταφέρει μέχρι τώρα να παραμείνει για πολύ στο Αφγανιστάν, και είναι βέβαιο ότι θα το πληρώσουν πολύ ακριβά.

Εκρηξη οργής για τη σφαγή

Ενεργό ηραίστειο που ξερνάει ολεππάληλα κύματα λαϊκής οργής θυμίζουν οι ημιαυτόνομες φυλετικές περιοχές του Πακιστάν στα σύνορα με το Αφγανιστάν μετά την εν ψυχρώ σφαγή, στις 30 Οκτωβρίου, 80 μαθητών και των δασκάλων τους στο μοντράσα της περιοχής Βαγκαρ, το οποίο, όπως ισχυρίζονται οι Αμερικάνοι και η πακιστανική κυβέρνηση, ήταν κέντρο εκπαίδευσης μαχητών Ταλιμπάν, όμως οι κάτοικοι της περιοχής τους διαφεύδουν.

Σύμφωνα με την ογγλόφωνη πακιστανική εφημερίδα «The News» (2/11/06), οι διαδηλώσεις συνεχίζονται σε πολλές πόλεις και χωριά της περιοχής. Στην πόλη Καρ, όπου τα σχολεία και τα καταστήματα παρέμειναν για τρίτη μέρα κλειστά, κατέβηκαν για δεύτερη μέρα στους δρόμους περισσότεροι από 10.000 οργισμένοι διαδηλωτές, έκαψαν αμερικανικές σημαίες, λεηλάτησαν και κατέστρεψαν μερικά κτίρια, ανάμεσα στα οποία ένα ιδιωτι-

κό σχολείο και ένα υποσταθμό του ηλεκτρισμού. Ακόμη περισσότεροι διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στο χωριό Salarzae, κοντά στο βομβαρδισμένο μαντράσα, πολλοί από τους οποίους κραδαίνοντας όπλα, και απαίτησαν την παραίτηση του προέδρου Μουσάραφ. Στην πόλη Momandgarh, πολύ κοντά επίσης στο βομβαρδισμένο μαντράσα, 8.000 περίπου διαδηλωτές επιτέθηκαν και κατέστρεψαν ένα μισοτελειωμένο κτίριο της αστυνομίας και έβαλαν φωτιά σε δυο σκηνές που είχαν στηθεί από την τοπική αστυνομία. Στις ομιλίες τους, άλλοι τοπικοί φύλαρχοι ζητούσαν την παραίτηση του Μουσάραφ. Στην πόλη Καρ, πολύ κοντά

επίσης στο βομβαρδισμένο μαντράσα, σε αντίποινα και καλούσαν σε Τζιχάντ κατά των επιθέσεων σε νοτοϊκές

Aντιμέτωποι, σε κατάσταση αναμονής, βρίσκονται τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραφμές οι ισχυρές δυνάμεις της ομοσπονδιακής αστυνομίας που έχουν καταλάβει το κέντρο της πόλης και οι εξεγερμένοι της Οαχάκα, που δηλώνουν ότι δεν υποχωρούν αν δεν παραιτηθεί ο περιφερειακός κυβερνήτης Ουλίσες Ρουΐζ, που κατηγορείται ότι κέρδισε με νοθεία στις εκλογές του 2004, για διαφθορά και για το θάνατο διαδηλωτών.

Υστερα από πέντε μήνες απεργίας των δασκάλων και την εξέγερση που ακολούθησε, ο πρόεδρος του Μεξικού, Βισέντε Φοξ, ένα μήνα πριν από το τέλος της προεδρικής του θητείας, αποφάσισε να τελειώνει με την εξέγερση της Οαχάκα. Υπενθυμίζουμε ότι η απεργία των δασκάλων ξεκίνησε τον περασμένο Μάιο με αιτήματα την αύξηση των μισθών, τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και τη λήψη μέτρων για την ανακούφιση των φτωχών μαθητών, όπως πρωτινό για τους μαθητές, υποτροφίες, δωρεάν στολές, παπούτσια, ιατρικές υπηρεσίες και σχολικά βιβλία. Από τις 22 Μαΐου, χιλιάδες απεργοί δάσκαλοι εγκαταστάθηκαν σε σκηνές στην κεντρική πλατεία της πόλης, στην πλατεία Ζόκαλο, μετατρέποντάς την σε κέντρο του αγώνα τους. Στις 14 Ιουνίου, 750 περίπου μπάτσοι επιχείρησαν να εκδιώξουν τους απεργούς από την πλατεία και στις συγκρούσεις που έγιναν σκοτώθηκαν τουλάχιστον 4 απεργοί. Τα γεγονότα αυτά προκάλεσαν την εξέγερση του λαού της πόλης και στις 17 Ιουνίου σχηματίστηκε η Λαϊκή

■ Οαχάκα Μεξικό

Σε κρίσιμη καμπή η εξέγερση

Συνέλευση των Λαών της Οαχάκα (APPO) από 365 αριστερές πολιτικές οργανώσεις και ομάδες, κοινωνικά κινήματα, συνδικάτα, ομάδες και κινήματα ιδαγενών, αγροτών και γυναικών, η οποία ανέλαβε την οργάνωση του αγώνα. Ακολούθησαν καταλήψεις ραδιοφωνικών σταθμών και τηλεοπτικών καναλιών καθώς και δημόσιων κτιρίων, που άρχισαν να χρησιμοποιούνται για τις ανάγκες του αγώνα, και στήθηκαν εκαποντάδες οδοφράγματα για την περιφρούρηση της περιοχής που βρισκόταν υπό τον ελεγχό των εξεγερμένων.

Στο αδιαπραγμάτευτο αίτημα των εξεγερμένων για παραίτηση ή αποπομπή του τοπικού κυβερνήτη Ουλίσες Ρουΐζ, η Γερουσία απάντησε στις 26 Οκτωβρίου, με ψήφους 74 έναντι 31, ότι στο διάστημα της εξέγερσης η τοπική κυβέρνηση δεν έπαιψε να λειτουργεί, απαραίτητη προϋπόθεση για να προχωρήσει στην αποπομπή του, ενώ το υπουργείο Εσωτερικών κάλεσε τους εξεγερμένους να εκκενώσουν τις πλατείες, τους δρόμους, τα δημόσια κτίρια και την ιδιωτική περιουσία που έχουν καταλάβει. Η APPO απάντησε κηρύσσοντας τριήμερη γενική απεργία και κλείσιμο όλων των αυτοκινητόδρομων στις 27, 28 και 29, με κεντρικό αίτημα την

παραίτηση του Ουλίσες Ρουΐζ. Την ίδια μέρα ο πρόεδρος του Μεξικού έδωσε εντολή να μεταφερθούν στην Οαχάκα περίπου 4.500 άντρες των ειδικών δυνάμεων και της Ομοσπονδιακής Αστυνομίας για να επέμβουν και να αποκαταστήσουν την τάξη. Στις 27 Οκτωβρίου, την πρώτη μέρα της γενικής απεργίας, έγιναν επιθέσεις από τοπικούς αστυνομικούς και «αγανακτισμένους πολίτες» σε διαδηλωτές που περιφρουρούσαν οδοφράγματα και σε μια από αυτές σκοτώθηκαν δύο απεργοί και ένας αμερικανός εικονολήπτης και δημοσιογράφος του Ιντιμίντια, ο Γουίλ Μπράντλι Ρόλαντ, από πυροβολισμούς αστυνομικών με πολιτικά, που παρίστανταν τους «αγανακτισμένους γείτονες» και επιχείρησαν να δια-

λουτρό αίματος. Στη συνέχεια ανακατέλαβαν κάποια δημόσια κτίρια, όμως, όπως αποδείχτηκε, δεν ήταν καθόλου εύκολο για τις δυνάμεις καταστολής, να θέσουν τέρμα στην εξέγερση, καθώς χιλιάδες διαδηλωτές παρέμειναν στους δρόμους συνεχίζοντας να απαιτούν την παραίτηση του Ουλίσες Ρουΐζ, γεγονός που χάλασε τα σχέδια της κυβέρνησης. Στις 30 Οκτωβρίου, κάτω από την πίεση των χιλιάδων διαδηλωτών, η Γερουσία και η Βουλή πήραν ομόφωνα την απόρριψη να ζητήσουν από τον Ουλίσες Ρουΐζ να παραιτηθεί προκειμένου να εκτονωθεί η κρίση και να αποτραπεί η αιματηρή καταστολή της εξέγερσης. Την ίδια μέρα ο πρόεδρος του Μεξικού ανακοίνωσε ότι «σήμερα έχει αποκατασταθεί η κοινωνική τάξη και η ειρήνη στην Οαχάκα». Ομως, σύμφωνα με τα ξένα πρακτορεία, η πραγματικότητα στους δρόμους ήταν εντελώς διαφορετική. Χιλιάδες διαδηλωτές είχαν συγκεντρωθεί γύρω από την πλατεία, αντιμέτωποι με τον κλοιό των αστυνομικών που την έχουν αποκλείσει. Οι δρόμοι, σύμφωνα με το «Associated Press», ήταν γεμάτοι με νέους ανθρώπους, μερικοί από τους οποίους κρατούσαν ρόπαλα με προεξέχοντα καρφιά, ενώ άλλοι μάζευαν πέτρες σε καροτσάκια για ψώνια.

Ο ραδιοφωνικός σταθμός του πανεπιστημίου παραμένει υπό τον έλεγχο των διαδηλωτών και μεταδίδει συνεχώς ανακοινώσεις, συνθήματα και τραγούδια διαμαρτυρίας.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραφμές, οι εξελίξεις είναι απρόβλεπτες, καθώς οι αντίπαλες πλευρές παραμένουν αμετακίνητες στις θέσεις τους. Ο Ουλίσες Ρουΐζ αρνείται να παραιτηθεί και οι εξεγερμένοι επιμένουν στην παραίτηση του. Η απόρριψη των δασκάλων στις 26 Οκτωβρίου να σταματήσουν την απεργία, με ποσοστό 60%, δεν φαίνεται να παιζεί σοβιερό ρόλο, καθώς τα περισσότερα σχολεία παραμένουν κλειστά και η πλειοψηφία των δασκάλων βρίσκεται στις πρώτες γραφμές του αγώνα. Και σ' αυτή την ηρωϊκή απεργία, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία στην Ομοσπονδία των δασκάλων έπαιξε το βρύσιμο ρόλο της. Καλλιέργησε το κλίμα και μεθόδευσε με διάφορα τερτίπια το σπάσιμο της απεργίας και συνεπώς την αποδυνάμωση του μετώπου των εξεγερμένων την πιο κρίσιμη στιγμή, όπως αποδείχθηκε από διαφορετική. Χιλιάδες διαδηλωτές είχαν συγκεντρωθεί γύρω από την πλατεία, αντιμέτωποι με τον κλοιό των αστυνομικών που την έχουν αποκλείσει. Οι δρόμοι, σύμφωνα με το «Associated Press», ήταν γεμάτοι με νέους ανθρώπους, μερικοί από τους οποίους κρατούσαν ρόπαλα με προεξέχοντα καρφιά, ενώ άλλοι μάζευαν πέτρες σε καροτσάκια για ψώνια.

■ Λιβανός

Συνεχίζουν τις προκλήσεις Σιωνιστές και ΗΠΑ

Τα επεισόδια με τα ισραηλινά μαχητικά που πλησίασαν σε απόσταση αναπτυνής από γερμανικό ελικόπτερο την προηγούμενη Πέμπτη και τα άλλα έξι F-16 που πέταξαν σε χαμηλό ύψος ακριβώς πάνω από ένα γερμανικό πλοίο που

έκανε νησιώνται της «ειρηνευτικής δύναμης» του ΟΗΕ στο Λίβανο, ενώ ισραηλινά μαχητικά παραβίασαν τον λιβανέζικο εναέριο χώρο και πέταξαν μέχρι τη Βηρυτό την προηγούμενη Τρίτη, προκαλώντας συσφρατες σιωνιστικές προκλήσεις που ξεπέρασαν κάθε όριο, στρεφόμενες ακόμα κι εναντίον της δύναμης του ΟΗΕ που οι ίδιοι οι Σιωνιστές υποστήριξαν από την πρώτη στιγμή! Στα μέσα του Οκτώβρη υπήρχαν παρόμοιες προκλήσεις που καταγγέλθηκαν από τους Γάλλους

που ηγούνται της «ειρηνευτικής δύναμης» του ΟΗΕ στο Λίβανο, ενώ ισραηλινά μαχητικά αποδείχθηκαν τον λιβανέζικο προστάτη της κυβέρνησης! Φταίει δηλαδή η Χεζμπολά που καταγγέλλει την κυβέρνηση αλλά όχι η κυβέρνηση που λασπολογεί ενάντια στην Αντίσταση. Στο κάτω της γραφής, οι μαχητές της Χεζμπολά ήταν αυτοί που

ανάγκασαν σε υποχώρηση τους Σιωνιστές και όχι ο λιβανέζικος στρατός που κοιμάτων τον ύπνο του δικαίου, ούτε ο καταγγέλαστος πρωθυπουργός Φουάντ Σινιόρα που το μόνο που έκανε είναι να κλαίει σε μωράκι στον ΟΗΕ και τον Αραβικό Σύνδεσμο. Ακόμα κι ο σημερινός υπουργός Εσωτερικών Αχμέντ Φατφά, που δεν ανήκει στο συνασπισμό της Χεζμπολά και πιστεύει ότι μόνο το λιβανέζικο κράτος θα πρέπει να έχει στρατό, υποστήριξε ότι κανένας πολιτικός στο Λίβανο δε μπορεί να ισχυριστεί ότι η χώρα δε χρειάζεται την ενοπλή αντίσταση της Χεζμπολά.

Το επόμενο διάστημα, το πρέσινγκ θα συνεχιστεί από Σιωνιστές και Αμερικανούς, που προσπαθούν με κάθε τρόπο να στρώσουν το δρόμο για την επόμενη επίθεση ή τουλάχιστον να πιέσουν την UNIFIL (την «ειρηνευτική δύναμη του ΟΗΕ») να πάρει πιο ενεργά μέτρα για την καπαπολέμηση της Αντίστασης.

Ηλιαχτίδα σε μαύρο τοπίο

Ο Ομρί Εβρόν είναι ένας 19χρονος ισραηλινός φοιτητής απ' το Τελ Αβίβ. Βρίσκεται στη φυλακή απ' τις 16 Οκτώβρη, επειδή αρνήθηκε να καταταγεί στον ισραηλινό στρατό. Μόλις βγει απ' τη φυλακή και αν αρνηθεί ξανά, θα τον ξαναβάλουν μέσα μέχρι να τον σπάσουν και να τον κάνουν να αποδεχτεί τη θητεία του. Αυτός όμως είναι αποφασισμένος να μην πάει στο στρατό κατοχής όπως των χαρακτηρίζει, και γι' αυτό έστειλε γράφμα στο στρατό δηλώνοντας τα παρακάτω: «Έγω ο Ομρί Εβρόν αρνούμαι να υπηρετήσω στον ισραηλινό στρατό, επειδή είμαι πιστός στις ηθικές αξίες μου. Η άρνησή μου να καταταγώ γίνεται σε ένδειξη διαμαρτυρίας στην παρατεταμένη στρατιωτική κατοχή του παλαιστινιακού λαού,

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥΣ

Το έργο το χουμεξαναδεί. Κάθε φορά που κινητοποιείται η μαθητική νεολαία, κάθε φορά που τα σχολεία βρίσκονται υπό κατάληψη, επιστρατεύεται πρώτα η προβοκάτσια. Με το όπλο της τηλεόρασης, βεβαίως. Αν πιστέψει κανείς τα κανάλια, τα σχολεία έχουν μετατραπεί σε άντρα βανδάλων, πρεζεμπόριου και σωματευτορίας. Δε διστάζουν μπροστά σε τίποτα. Φωτογραφίζουν τα κατεστραμμένα θρανία που σε κάθε σχολείο υπάρχουν και τα παρουσιάζουν ως βανδαλισμούς. Πέφτουν σοβάδες από την υγρασία και την εγκατάλειψη και φορτάνουν την πτώση στους καταληψίες. Γίνεται επεισόδιο με μικροποσότητα χασίς έξω από ένα μη κατειλημένο σχολείο στο Κορωπί κι αυτοί το μεταφέρουν δυο χιλιόμετρα πιο πέρα, σε κατειλημένο σχολείο. Ακόμα και το τραγικό επεισόδιο με την καταγγελία για βιασμό στην Εύβοια το φόρτωσαν στις καταλήψεις, ενώ στο συγκεκριμένο σχολείο δεν υπήρχε κατάληψη.

Ο σκοπός τους είναι διάφανος: να απομονώσουν την αγωνιζόμενη μαθητική νεολαία από την εργαζόμενη κοινωνία, να δημιουργήσουν έδαφος για την τρομοκρατική δράση των διάφορων «αγανακτισμένων» (γονέων, «γονέων» και «δασκάλων») και αν αυτή η τρομοκρατική δράση δε φέρει αποτελέσματα, να στρώσουν το έδαφος για την κατασταλτική επέμβαση του κράτους, που έχει σε ισχύ την πράξη νομοθετικού περιεχομένου που θέσπισε η κυβέρνηση Σημίτη το 1999 («Όποιος καθ' οινδήποτε τρόπο παρεμποδίζει, διαταράσσει ή διακόπτει την ομαλή λειτουργία δημόσιου σχολείου πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ή παρανόμως παραμένει σε χώρους λειτουργίας αυτών τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών. Η ποινική δίωξη σε βάρος των υπαίτων ασκείται αυτεπάγγελτα»).

Η μέθοδός τους είναι καθαρά φασιστική: ψεύδη, γενίκευση του μερικού, φούσκωμα ασήμαντων περιστατικών, απαξίωση, λοιδορία, συκοφαντία, λάσπη. Και προπαντός απόκρυψη και των αιτίων που οδηγούν ξανά τους εφήβους των σχολείων σε ξεσκικώμα και των αιτημάτων που αυτός ο ξεσκικώμας εγείρει. Αιτημάτων που έχουν να κάνουν με το χάλι της εκπαίδευσης και την ασφυξία των νέων. Μια κοινωνία που πριν τρεις μόλις μήνες κραύγαζε ενάντια στη βάση του 10, καλείται τώρα να λιντσάρει τα παιδιά της που αγωνίζονται έμπρακτα (και όχι μόνο με φωνές) για την κατάργηση αυτής της στραγγαλιστικής ρύθμισης.

Οι καταλήψεις στα σχολεία κρατάνε ακόμα γερά και συμπληρώνουν ίδια την τέταρτη εβδομάδα. Ο αριθμός των υπό κατάληψη σχολείων είναι λίγο κάτω από τα 1.000, δηλαδή στα ίδια επίπεδα με την προηγούμενη εβδομάδα. Και τα χτεσινά συλλαλητήρια (ήταν προγραμματισμένα την ώρα που η «Κ» τυπωνόταν) αναμενόταν να δώσουν νέα ορμή σ' αυτό το νεολαιστικό κίνημα.

Τι μένει; Μένει η έκφραση της αλληλεγγύης από την εργαζόμενη κοινωνία. Απ' όλες και όλους μας, είτε έχουμε παιδιά στο σχολείο είτε όχι. Αυτή η αλληλεγγύη είναι υποχρέωσή μας, για να σπάσει το κλίμα τρομοκρατίας και να αναγκαστεί η κυβέρνηση να κάνει πίσω σε βασικά ζητήματα.

**Ρώτησα τον Αδανασάκη
και μου είπε ότι ιταμός
σημαίνει ωραίος,
ευδυτενής...**

**Είδες που εου τα
λεγα; Όλα μια
παρεξήγηση ήταν.**

■ Τέλος δεν έχει έφετίλα

Με τον Σιούφα και τους γαλάζιους βουλευτές της Καρδίτσας τα βαλε ο αποτυχών νομάρχης Αναγνωστόπουλος (ένας από τους πολλούς πικραμένους που τώρα μυξοκλαίνε). Δήλωσε, μεταξύ άλλων: «Πού αναλώθηκαν τα πολιτικά γραφεία; Στο πώς θα εκλέξουν δήμαρχο στο νομό. Και ρωτώ, αν πράγματι το κόμμα της ΝΔ έχει αυτή τη λογική και πιστεύει ότι οι νομαρχίες δεν εκφράζουν την πολιτική που έχει, τότε πιστεύω ότι είναι τσαντιρομάγαζο». Τι καταλάβατε εσείς από αυτή τη δήλωση; Οτι ο Αναγνωστόπουλος τα χώνει στο Σιούφα και τους άλλους, κατηγορώντας τους ότι στο δεύτερο γύρο ασχολήθηκαν με την εκλογή του Τέγου («κομμουνιστή» υποψήφιου δημάρχου) και τον ίδιο τον εγκατέλειψαν αβοήθητο.

Τι κατάλαβε, όμως, ο Περισσός; Οτι ο Αναγνωστόπουλος κατήγγειλε τη ΝΔ για κομπρεμί με τη ΠΑΣΟΚ! Εγραψε Θεσσαλός σχολιογράφος στο «Ριζοσπάστη»: «Και είδαμε σε πάρα πολλούς δήμους της Αθήνας, τις ψήφους των συνδυασμών της ΝΔ να πάνε «σούμπιτοι» στους υποψήφιους του ΣΥΝ. Άλλωστε, ο ίδιος ο γραμματέας της ΝΔ Λ. Ζαγορίτης, το είπε ξεκάθαρα, λίγες μέρες πριν το β' γύρο, όταν στην ουσία κάλεσε τους ψηφοφόρους της ΝΔ σε Νέα Σμύρνη, Ελληνικό, Καισαριανή, Ν. Φιλαδέλφεια και άλλους να ψηφίσουν τους υποψήφιους που υποστήριζε ο ΣΥΝ». Και στη Νίκαια τι έκανε η ΝΔ, ρε παιδιά;

■ Το βιολί τους

Όμως, οι άνδρωποι του Περισσού συνεχίζουν το βιολί τους. Διαβάζουμε στο ίδιο φύλλο του «Ριζοσπάστη»: «Και είδαμε σε πάρα πολλούς δήμους της Αθήνας, τις ψήφους των συνδυασμών της ΝΔ να πάνε «σούμπιτοι» στους υποψήφιους του ΣΥΝ. Άλλωστε, ο ίδιος ο γραμματέας της ΝΔ Λ. Ζαγορίτης, το είπε ξεκάθαρα, λίγες μέρες πριν το β' γύρο, όταν στην ουσία κάλεσε τους ψηφοφόρους της ΝΔ σε Νέα Σμύρνη, Ελληνικό, Καισαριανή, Ν. Φιλαδέλφεια και άλλους να ψηφίσουν τους υποψήφιους που υποστήριζε ο ΣΥΝ». Και στη Νίκαια τι έκανε η ΝΔ, ρε παιδιά;

■ Ο φόβος φυλάει τα έρμα

Είναι φανερό, ότι ο νόμος πλαισίου της Γιαννάκου για τα ΑΕΤΕΙ δα μένει στο ράφι, μέχρι να βρεθεί συγκυρία κατά την οποία η κυβέρνηση δα εκτιμήσει ότι μπορεί να τον περάσει αμαχτί. Μπορεί και να μη βρεθεί τέτοια συγκυρία κατά τη δημιεία αυτής της κυβέρνησης, ειδικά αν ο Καραμανλής επιλέξει να πάει σε πρόωρες εκλογές, σενάριο που αυτή τη στιγμή «παιζει» πολύ δυνατά. Η Γιαννά-

κου, όμως, επιμένει να λέει τα δικά της, νομίζοντας ότι έτοις γλιτώνει την προσωπική έξεφτίλα. «Με σιγουριά σάς λέω ότι η προσπάθειά μας αυτή δα γίνει νόμος και πιστεύω μέσα στον επόμενο χρόνο», δήλωσε στην εκπομπή «Press» της NET. «Έγω ποτέ δεν είχα δεσμευτεί για τον Νοέμβριο. Ο νόμος δα κατατεθεί μόλις ολοκληρωθεί ο διάλογος, στον οποίο έχουν κληθεί οι πάντες. Και ο διάλογος δα συνεχιστεί τόσο δα χρειαστεί προκειμένου να μην ισχυριστεί κανένας ότι δεν είχε λόγο και ρόλο». Μα καλά, σε ηλιόμους νομίζεις ότι απευδύνεσαι, κυρά μου; Για ποιο διάλογο μιλάς; Το ΠΑΣΟΚ σου έδωσε χέρι βιόδειας, αποδεχόμενο το «διάλογο» στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποδέσεων της Βουλής, κάνατε όλες κι όλες τέσσερις πέντε συνεδριάσεις, τα είπατε μεταξύ σας για να περνάει ο καιρός κι αυτό είναι όλο. Κανένας διάλογος δε γίνεται, απλώς σου έβαλαν πάγιο από το Μαξίμου και σου μήνυσαν ότι την απόφαση για το πότε δα πρωθητεί στη Βουλή ο νόμος-πλαίσιο δα

■ Μια γενναιαία φωνή

«Ελαβα προχθές το νέο βιβλίο του διαπρεπούς και αγαπητού συναδέλφου Γιάννη Μανωλεδάκη, με τον εύλογο τίτλο «Η απονομή της Δικαιοσύνης σε περίοδο κρίσης». Εκεί, στις σελίδες 56 επ. ορθώνει το ανάστημά του ο Μανωλεδάκης και, δίχως περιστροφές, στηλιτεύει τη νομοθετική παρέμβαση λίγους μήνες πριν από την πρωτοβάθμια δίκη της «17 Νοέμβρη» για την αφαίρεση των κατηγορούμενών από τους φυσικούς δικαιώματα τους (το μικτό ορκωτό δικαστήριο), αρμόδιο από το Σύνταγμα για ανδρωποκτονίες, και την παρομπή τους σ' εκδικαστικά σώματα ειδικής επιλογής τακτικών δικαιοστών.

Στηλιτεύει ακόμη ο όρδιος δάσκαλος του Δικαίου την εισαγγελική κάλυψη και ενδάρρυνση ψευδομαρτύρων σ' αυτές τις δίκες, καδώς και δημόσιων ένορκων καταδέσεων που ξεπερνούσαν τα όρια της γελοιότητας. Μα, προπαντός, την «αμφίβολης νομιμότητας ανάκριση του πολυτραυματία Ξηρού από αστυνομικά όργανα, με την ανοχή και την εκ των υστέρων κάλυψη τους από τα αρμόδια δικαστικά όργανα». Και προσδέτει ο Γιάννης, στιγματίζοντας, τώρα πια, την άκρη προδυμία αυτών των αρμόδιων δικαστικών οργάνων: «Η νομιμότητα και το κύρος της Δικαιοσύνης δα κέρδιζαν σημαντικά, αν είχαν επισημανθεί οι παρατυπίες, ενώ το αποδεικτικό υλικό δα ήταν επαρκές και χωρίς αυτές για τη στήριξη της κατηγορίας».

Ηρδε στα χέρια μου ένα μικρό βιβλίο του Σάββα Ξηρού με τίτλο «Η Μέρα Εκείνη... - 1.560 ώρες στην εντατική - μια μαρτυρία για το δικό μας Γουαντάναμο». Και συνειδητοποιώντας, μέσα από τη σύγχυση των σελίδων αυτού του βιβλίου, πόσο εύκολα η βάναυση εξουσία μπορεί να μεταβάλει τον ανδρώπινο εγκέφαλο σε παρανοϊκό φυτό, ντράπηκα που κι από τα δικά μου χέρια πήραν εισιτήριο για το δικαστικό σώμα όσοι στη συνέχεια κάλυψαν αυτή τη βάναυση υποβάθμιση σε ζωώδη κατάσταση της κατά το άρδρο 2 του Συντάγματος ανδρώπινης αξιοπρέπειας (Menschenwurde), ανεπιδεκτης εξαιρέσεων ακόμη και ενώπιον αυτόφορων εγκλημάτων».

Ο καθηγητής Κώστας Μηνές στην «Ελευθεροτυπία»

την πάρουν αυτοί κι εσύ απλώς δα υπογράψεις τα σχετικά.

■ Σαν κοινός τραμπούκος

Πριν μερικές μέρες, ο «Ριζοσπάστης» δημοσίευσε σχόλιο με τίτλο «Ο κ. Αγγέλου ... "αγανάκτησε" το οποίο αναφερόταν στην παρουσία «αγανακτισμένων» γονέων έξω από το υπό κατάληψη Πειραματικό Σχολείο του Πλανεπιστημίου Αθηνών, μεταξύ των οποίων ήταν και ο διευδυντής του πολιτικού γραφείου του πρωδιπουργού Γιάννης Αγγέλου, που απαιτούσε με οργή ύψος να μπει τέλος στην κατάληψη και ζητούσε από τη διεύθυνση του σχολείου να αρχίσουν να παίρνουν αποσίες και να τον ενημερώσουν για το ποιοι μαθητές συμμετέχουν στην κατάληψη. Μάλιστα, ο σχολιογράφος της εφημερίδας, συμπεριφέρομενος με μεγάλη προσοχή, έβαλε όλες τις πληροφορίες που είχε με τη μορφή ερωτημάτων, καλώντας τον Αγγέλου να πάρει δέση. Ο Αγγέλου, όμως, απέδειξε για μια ακόμη φορά ότι είναι μια σκοτεινή πολιτική φυσιογνωμία, ένας άνδρωπος του παρασκήνου. Αντί να απαντήσει ο ίδιος (πολιτικό πρόσωπο είναι και οφείλει να απαντά στις αιτίασεις του Τύπου, ειδικά σε κείνες που τον εμφανίζουν να δρα σαν κοινός τραμπούκος), έβαλε τον κακομοίρη τον διευδυντή του Πειραματικού Σχολείου να στείλει επιστολή στην εφημερίδα, στην οποία ισχυρίζεται ότι το σχόλιο «δημιούργησε κατάπληξη στη Σχολική μας Κοινότητα» (προφανώς σχολική κοινότητα είναι μόνο η αφεντομουσουνάρα του), ότι ο ίδιος «θεωρεί ότι η Δημοκρατία δέλει τα Σχολεία ανοικτά και όχι κλειστά» και ότι οι «εντολές» που αποδίδονται στον Αγγέλου «βρίσκονται στην όντως δαιμόνια φαντασία του συντάκτη σας».

Αυτός ο δυστυχής, δουλοπρεπής υπάλληλος, που παριστάνει το δάσκαλο, δεν κατάλαβε ότι με την επιστολή του ουσιαστικά επιβεβαίωνται τα όσα αποκάλυψε η εφημερίδα για τον Αγγέλου. Οσο για τον ίδιο τον Αγγέλου, καλά θα κάνει να μην κρύβεται πίσω από δημόσιους υπάλληλους, αλλά να απαντά ο ίδιος στη δημόσια κριτική.

■ Καυγάς ψευτών και απατεώνων

«Εμείς ως κυβέρνηση είμαστε έτοιμοι να δεσμευθούμε... ότι για την επόμενη δεκαετία δεν θα υπάρξει άλλη ρύθμιση». Υπουργός Εργασίας, 15/12/2004. «Θα δεσμευτούμε μονομερώς... ότι δεν θα προχωρήσουμε σε άλλη ρύθμιση οφειλών προς το ΙΚΑ την επόμενη δεκαετία». Υπουργός Εργασίας, 16/12/2004. «Οι εργοδότες πρέπει να φροντίσουν άμεσα να επωφεληδούν καθώς δεν πρόκειται να υπάρξει παράταση ή νέα ρύθμιση. Για όσους δεν ενταχθούν στη ρύθμιση θα εφαρμοστούν με αυστηρότητα οι προβλεπόμενες διατάξεις». Διοικητής ΙΚΑ, 20/4/2005.

Η συντονίστρια του ΠΑΣΟΚ Ε. Χριστοφιλοπούλου έκανε τον κόπο να μαζέψει δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών μετά την τελευταία ρύθμιση εργοδοτικών χρεών προς το ΙΚΑ, για να αποδείξει ότι η κυβέρνηση είναι αναξιόπιστη. Καλοσύνη της κ. Χριστοφιλοπούλου, μας έβγαλε από τον κόπο να ψάχουμε εμείς, αλλά δε μιλάνε για σκοινί στο σπίτι του κρεμασμένου, Εύη μας. Με συχνότητα μία κάθε ενάμιση χρόνο έκανε τέτοιες ρυθμίσεις το ΠΑΣΟΚ και κάθε φορά τα στελέχη του έλεγαν ότι η ρύθμιση θα είναι η τελευταία.

Κάτω από τη φωτογραφία που βλέπετε ο «Ριζοσπάστης» έβαλε την εξής λεζάντα: «Τη δέσμευση ότι η παράταξη "Πειραάς - Αναγέννηση" δα συνεχίσει τον αγώνα δίπλα στους εργαζόμενους, εξέφρασαν τα στελέχη και οι υποψήφιοι της παράταξης σε σύσκεψη όσων συμμετείχαν στο ψηφοδέλτιο [Στη φωτ. Η Ελπίδα Παντελάκη σε περιοδεία στα μηχανουργεία του Πειραιά]. Το Γκλέσο, που καμφώνει με όλο τον... ανδρισμό του δίπλα στην Παντελάκη, δεν τον αναφέρει ούτε η λεζάντα ούτε το ευμεγέδες ρεπορτάζ. Γιατί, ρε παιδιά, ντρέπεστε να αναφέρετε τ' όνομά του;

■ Δυο χρόνια με αναστολή

Νέα προκλητική καταδίκη Μοναστηριώτη

Από τη μια ήταν ένας νέος άνθρωπος που εκπροσώπησε έμπρακτα τα αντιπολεμικά και αντιμπεριαλιστικά αισθήματα του ελληνικού λαού. Από την άλλη ήταν η «σταμπιλαρισμένη» θέληση της ελληνικής μπουρζουάζιας και του κράτους της για συμμετοχή σε κάθε ιμπεριαλιστικό τυχοδικτισμό των «μεγάλων δυνάμεων», για συμμετοχή στη «συμμαχία των προθύμων», που αναλαμβάνει να επιβάλλει σε κάθε γωνιά του πλανήτη τη «νέα τάξη πραγμάτων». Και φαινομενικά στη μέση ένα στρατιωτικό δικαστήριο, σε ρόλο κριτή αυτών των δύο διαμετρικά αντίθετων στάσεων. Λέμε φαινομενικά, για-

τί κάθε δικαστήριο συνιστά όργανο επιβολής της κρατικά οργανωμένης θέλησης της κυριαρχησίας τάξης. Και ειδικά στις περιπτώσεις που αυτή η θέληση αφισθητείται ευθέως και στον πυρήνα της, τα δικαστήρια δεν θέλουν και δεν μπορούν να πάνε με τη μεριά του λαού. Πηγάνουν με τη μεριά της άρχουσας τάξης.

Γ' αυτό και ως προς την κατορχή ποινική αντιμετώπιση του Γιώργου Μοναστηριώτη δεν βρίσυναν και πάλι στη Ζυγαριά οι «επώνυμοι» μάρτυρες υπεράσπισης, προβεβλημένα πρόσωπα της αστικής κοινωνίας, που στάθηκαν στο πλευρό του (δε λέ-

με ότι κακώς τους φάναξε, διαπίστωσε κάνουμε), ούτε τα δεκάδες φυγίσματα συμπαράστασης από μαζικούς φορείς. Η απόφαση του Αναθεωρητικού Στρατοδικείου (Ναυτοδικείο δεύτερου βαθμού) ήταν και πάλι «ένοχος». Χωρίς καν την αναγνώριση του ελαφρυντικού των μη ταπεινών αιτίων. Αλίμονο αν η έμπρακτη έκφραση αντιπολεμικών αισθημάτων θεωρούνταν από τα κρατικά όργανα μη ταπεινό κίνητρο! Διαφροτοποίηση υπήρξε μόνο ως προς την ποινή (24 μήνες φυλακής αντί για 40) και ως προς τη μετατροπή της (με αναστολή, ενώ πρωτόδικα ο Μοναστηριώτης κλείστηκε στη φυλακή).

Περιπτεύει να πούμε ότι πρόκειται για μια προκλητική απόφαση, φρονηματική και εκδικητική, που βάλλει ευθέως κατά των αισθημάτων του ελληνικού λαού. Εκείνο που πρέπει να σημειώσουμε είναι ότι η προσωπική περιπέτεια του Μοναστηριώτη δεν τελείωσε, γιατί σε βάρος του εκκρεμεί και άλλη κατηγορία για λιποταξία, η οποία θα εκδικαστεί προσεχώς. Μια κατηγορία παράνομη (ακόμα και με την πιο καταστατική γραμματολογική ερμηνεία του νόμου), η οποία απαγγελθήκε για λόγους παραδειγματισμού.

10 χρόνια ΚΟΝΤΡΑ

Με το σημερινό φύλλο συμπληρώνονται 10 χρόνια από την κυκλοφορία της «Κ». Επειδή -όπως γνωρίζουν οι αναγνώστες μας- τα επετειακά δεν τα πολυγονιστάρουμε, δεν έχουμε να πτούμε και πολλά γ' αυτή την επέτειο. Εδώ είμαστε, συνεχίζουμε, με το ίδιο κουράγιο, την ίδια θέληση, την ίδια αποσδοξία. Και πάντα μαζί σας.

Θερμός χειμώνας για την Κατοχή

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

θέσεις για όλο το διάστημα μέχρι την άνοιξη και είναι ευτυχείς που ο εχθρός τους το ξέρει, είπε στον «Observer» μια πακιστανική πηγή με πρόσβαση στους Ταλιμπάν. Δεν θα γίνει καμία χειμερινή διακοπή. Ο φυγάς ηγέτης των Ταλιμπάν, Μουλάς Ομάρ, απέρριψε χθες την πρόταση για ειρηνευτικές συνομιλίες του προέδρου Χαμίντ Καρζάι και είπε ότι θα τον περάσει από ισλαμικό δικαστήριο για το μακελειό του αφγανικού λαού.

Από την επανάκαμψη τους στην αρχή αυτής της χρονιάς προχωρούν σταθερά προς την Καμπούλ από το προπτύργιό τους νοτιοανατολικά, γύρω από την Κανταχάρ, εδραιώνοντας την παρουσία τους στην επαρχία Γκαζνί, μιας ώρας απόσταση από τα προάστια της Καμπούλ. Δεν προδοκούν να καταλάβουν την πρωτεύουσα, αλλά στόχος τους είναι να συνεχίσουν να αποσταθεροποιούν την όλη και πιο εύθραιντη κυβέρνηση Καρζάι και να επηρεάσουν τη δυτική κοινή γνώμη για να αναγκαστούν τα ξένα στρατεύματα να αποχωρήσουν.

Ενώ όλο το διάστημα που πέρασε από την κοινοποίηση σ' αυτούς της απόφασης 1959/2006 του Μοναστηριώτη του Παπαστράτου, που θα εκδικαστούν το Μάρτη του 2007. Η έφεση ορίστηκε για τις 19 Απριλί του 2007.

Οι εργατοπατέρες ζήτησαν την αναβολή της εκδίκασης της έφεσης γιατί γνωρίζουν ότι αυτή θα ακυρωθεί, όποτε κι αν εκδικαστεί, γιατί είναι εκπρόθεσμη. Τη ζήτησαν μόνο και μόνο για να καθυστερήσουν την καταβολή των αυξήσεων με βάση τις συμβάσεις που κατέργησε η ξεπουληματική συλλογική σύμβαση εργασίας και κατ' επέκταση όλες οι απομικές συμβάσεις εργασίες που κατέργασε η ξεπουληματική συλλογική σύμβαση εργασίας του Παπαστράτου, που συνειδητοποίησαν τον προδοτικό τους ρόλο προς όφελος της εργαζόμενης.

Οι εργαζόμενοι του Παπαστράτου οφειλούν, αψηφώντας την τρομοκρατία του μαύρου μετώπου εργαζόμενος του Παπαστράτου, που συνειδητοποίησαν τον προδοτικό τους ρόλο προς όφελος της εργαζόμενης.

Θε η ώρα της κρίσης στο Εφετείο κιότεψαν και έθεσαν θέμα αναβολής της εκδίκασης της υπόθεσης, με το επιχείρημα ότι εκκρεμεί η εκδίκαση δύο τριτανακοπών που θα εκδικαστούν το Μάρτη του 2007. Η έφεση ορίστηκ

Η απεργία μπορούσε, η ΔΟΕ δεν ήθελε

Ητελευταία Ολομέλεια των Προέδρων (27/10) των διδασκαλικών συλλόγων, η ολομέλεια που επικύρωσε το κλείσιμο της μεγάλης απεργίας των 6 εβδομάδων, ανέδειξε αυτό που ισχυρισθήκαμε και στα προηγούμενα φύλλα της Κόντρας.

Οτι και στην εκτίνοντης δημοφιλείας της εβδομάδας παρέμεινε ζωντανός ο δυναμικός πυρήνας της απεργίας και ότι το απεργιακό κομμάτι των εκπαιδευτικών που μπαίνονται στην απεργία είχε ακόμα στοιχεία δυναμικής, τα οποία βεβαίως -ύστερα από αυτά που προηγήθηκαν, την ηττοπαθή δηλαδή στάση του συνόλου της ηγεσίας της ΔΟΕ ύστερα απ' τη συνάντηση με τον Καραμανλή, τις διαλυτικές λογικές που συμπικνώνονταν στις προτάσεις για «αλλαγή μορφής»- δεν ήξερε πώς ακριβώς να τα αξιοποιήσει.

Δυο σύλλογοι, ο πολυπληθής σύλλογος του Ηρακλείου Κρήτης «Δομινικός Θεοτοκόπουλος» και ο σύλλογος του Μενιδίου ψηφίσαν την πρόταση για συνέχιση της απεργίας με νέα πενθήμερη (για 7η εβδομάδα). Στη συντριπτική πλειοψηφία των υπόλοιπων συλλόγων, όσων οι πρόεδροι τους τοποθετήθηκαν στην Ολομέλεια, οι εκπαιδευτικοί διασπάστηκαν σε πολλές προτάσεις -ανάμεσα στις οποίες και η 5ήμερη- και τελικά η πρόταση της ΔΟΕ για δυο 24ωρες (3 και 9 Νοέμβρη) είτε συγκέντρωσε σχετική πλειοψηφία, είτε απορρίφθηκε.

Γενικά, η αίσθηση ήταν ότι η πρόταση της ΔΟΕ δεν έτυχε της καθολικής αποδοχής, όπως τις προηγούμενες φορές. Οτι δεν απηχούσε το αγωνιστικό αίσθημα του κόσμου της απεργίας, που είτε είχε ξεκάθαρη άποψη για συνέχιση με την ίδια μορφή (5ήμερη), είτε έψωχνε τρόπους να εκφρασθεί με μορφές που, κατά τη γνώμη του, θα έβγαιζαν περισσότερη δυναμική από αυτή που έβγαιζε η πρόταση του ΔΣ της ΔΟΕ και θα αντιστοχύσαν στις ανάγκες των καιρών και σ' όλο αυτό το μεγαλειώδες κίνημα που αναπτύχθηκε τις προηγούμενες εβδομάδες.

Επιβεβαίωση τούτου του αγωνιστικού αισθήματος ήταν το μεγαλειώδες συλλαλητήριο που προηγήθηκε της Ολομέλειας. Οι δεκάδες χιλιάδες εκπαιδευτικοί της Πρωτοβάθμιας, που μαζί με τους μαθητές και φοιτητές, βούλιαξαν το Σύνταγμα δυο μέρες πριν (και μια μέρα πριν τη συνεδρίαση-πρωτοβάθμιας του ΔΣ της ΔΟΕ) δεν είχαν αισθήματα ή μόνον αισθήματα απογοήτευσης. Γιατί τότε θα ήταν ήδη πίσω στις τάξεις τους και όχι στο δρόμο και δεν θα τους συγκινούσε κανένα αγωνιστικό κάλεσμα για διαδήλωση και διατράνωση της οργής τους. Είχαν -στα διάφορα κομμάτια τους- και διάθεση να πα-

λέψουν και όλοι μαζί πολύ θυμό για την αδιαλλαξία της κυβέρνησης και τον εμπαιγμό τους από τον ίδιο τον Καραμανλή.

Τα ανάμεικτα αισθήματα -και όχι πάντως την απογοήτευση ή την ενωσαμάτωση της ήττας- εξέφρασαν στη συνέχεια και οι παρεμβάσεις στις παρελάσεις για την 28η Οκτωβρίου σε όλα τα μέρη της Ελλάδας.

Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι η διάθεση να συνεχιστεί η απεργία δεν ήταν μόνο στο μυαλό κάποιων μεμονωμένων αμετανόητων. Και ότι η πρόταση για συνέχιση με νέα 5ήμερη είχε πραγματικά υλική βάση.

Ήταν η μοναδική πρόταση που χάραζε προοπτική για να πετύχει η απεργία (η επιτυχία, βεβαίως, είναι σχετική και έχει να κάνει με το συσχετισμό δυνάμεων και το timing). Και σε επίπεδο αιτημάτων, με περαιτέρω υποχώρηση της κυβέρνησης και για δεύτερη εβδομάδα και ενόψει της συνάντησης με την υπουργό Παιδείας, που περιείχε τη σημβατική πρόταση της επανεκτίμησης της κατάστασης σε περίπτωση που υπάρχουν «θετικές εξελίξεις» για τον κλάδο. Το βιολι αυτό η ΠΑΣΚ το έπαιξε σε όλη τη διάρκεια της απεργίας στην οποία σύρθηκε κυριολεκτικά λόγω της μαζικής, δυναμικής συμμετοχής της βάσης των εκπαιδευτικών, που διατρανόνταν στα μεγαλειώδη συλλαλητήρια και στη σάκη μπτης, προκλητικής στάσης του υπουργείου Παιδείας, που δεν της πρόσφερε το παραμικρό για να πιαστεί και να κηρύξει άμεση υποχώρηση.

Από τη μια μεριά ο Μπράτης και τα μεγαλοστελέχτη της ΠΑΣΚ κρατούσαν «το ίσιο» δίνοντας ρεσιτάλ αγωνιστικότητας στα τηλεπαράθυρα και τα μικρόφωνα, μη ξεχνώντας ποτέ να στείλουν μήνυμα προς την κυβέρνηση ότι είναι έτοιμοι να ανακρούσουν πιρύμαν με κάποια «λογική παραχώρηση», δηλώνοντας στην ουσία αδυναμία, ακόμα και στο «καπάκι» του συλλαλητηρίου των 50.000 εκπαιδευτικών, και από την άλλη τα απλά μελη της που δεν έβαζαν καμιά πλάτη στην απεργία στους τοπικούς συλλόγους, αποφεύγοντας τη συμμετοχή στις απεργιακές επιτροπές, τη λειτουργία απεργιακών ταμείων, τη διοργάνωση τοπικών εκδηλώσεων, κ.λπ. Σε όλους τους υπόλοιπους εργασιακούς χώρους, η ΠΑΣΚ έπαιξε ανοιχτό απεργοσπαστικό ρόλο, αρνούμενη να πάρει πρωτοβουλίες ή βάζοντας εμπόδια σε εκδηλώσεις και απεργίες υποστήριξης του αγώνα των δασκάλων.

Παρόλα αυτά η ΔΟΕ, στο σύνολο της, έκλεισε αυτή την πόρτα και ομόφωνα (πλην της ΔΑΚΕ που κινούνταν από την αρχή σε άλλο μήκος κύματος) ψήφισε την αποκλιμάκωση, τη διαλυτική, ήττοπαθή πρόταση των δυο 24ωρων απεργιών. Εμεινε δε αμετακίνητη σε αυτή, παρά το μεγαλειώδες συλλαλητήριο και τα όσα ακούστηκαν στην Ολομέλεια των Προέδρων.

Βεβαίως, όλες οι συνδικαλιστικές δυνάμεις, που μαζί ξεκίνησαν την απεργία ή τη «στήριξην» και μαζί την έκλεισαν, κατά τη χαρακτηριστική έκφραση του Μπράτη, δεν είχαν την ίδια συμπεριφορά, ταυτόσημους σκοπούς και στόχους.

Η ΠΑΣΚ, όντας συνδικαλιστική παράταξη του ΠΑΣΟΚ, του όλου κόμματος εξουσίας που στη φάση αυτή είναι στην αντιπολίτευση, είναι φανερό ότι ξεκίνησε την απεργία (η πρώτη 5ήμερη εξαγγελθήκε από τον Ιούνιο) για να τη χρησιμοποιήσει ως όχημα στις δημοτικές

εκλογές, θέλοντας να κεφαλαιοποιήσει πολιτικό, σε επίπεδο ψήφων, τα γεγονότα και τα αποτελέσματά της. Άλλωστε δεν πίστευε διόλου ότι αυτή θα έπαιρνε τέτοιες διοιστάσεις. Από το τέλος κιόλας της πρώτης εβδομάδας έψωχνε διεξόδους διαφυγής με τη χαρακτηριστική εκβιαστική απόφαση-πακέτο, που προτάθηκε από τον Μπράτη στην πρώτη Ολομέλεια (που αποφάσιζε τη συνέχιση της απεργίας και για δεύτερη εβδομάδα και ενόψει της συνάντησης με την υπουργό Παιδείας), που δεν είπε και περισσότερο με αυτά που δεν είπε, έδωσε το έναυσμα για να ξεκινήσει η ενορχηστρωμένη προπαγάνδα, με στόχο να σταλεί στους απεργούς το μήνυμα της ήττας και της παραίτησης.

Ετοιμήστε σαν ώριμο φρούτο πια η πρόταση για κλείσιμο της απεργίας στο ΔΣ της ΔΟΕ, πρόταση που μεθόδευσε αριστοτεχνικά η ΠΑΣΚ στη συνεδρίαση-παραφώδια (αποκαλυπτικό ρεπορτάζ στην προηγούμενη Κόντρα), βάζοντας στο βρακί της όλους τους υπόλοιπους, χρεωνούντας την «πρωτοβουλία» της διατύπωσης της συγκεκριμένης πρότασης των δυο 24ωρων απεργιών (αρχικά 3) στον εκπρόσωπο των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ-ΚΙΝΗΣΕΩΝ-ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ (η λέξη «πρωτοβουλία» μπαίνει σε εισαγωγικά για να καταδείξει ότι το παιχνίδι στο ΔΣ ήταν σικέ, ότι όλοι είχαν έρθει με απόφαση να κλείσουν την απεργία, πλην όμως κανένας δεν ήθελε να πάρει την υποχώρηση).

Από τη μια μεριά της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ-ΠΑΜΕ αικολούθησε έναν άλλο δρόμο με «αριστερή» φρασεολογία και δεξιά δηλαδή πρακτική της ΕΣΑΚ- ο εκπρόσωπός της στο ΔΣ της ΔΟΕ, ψήφισε και αυτός την πρόταση των δυο 24ωρων, αφού αρχικά αναφέρθηκε με το γνωστό βερμπαλιστικό τρόπο στο «ταξικό πλαίσιο» και αφού είπε το ανεκδιγήτο ότι «αν πέσει στο τραπέζι πρόταση για 5ήμερη θα την ψηφίσω» και ότι «αν μπουν εναλλακτικές μορφές, εγώ θα προτείνω δυο 48ωρες». Δηλαδή το «Κόμμα της Εργατικής Τάξης» δεν είχε άποψη για το κίνημα, για την απεργία, αλλά περίμενε από τους άλλους να πουν τη δική τους, ενώ και τα «πλαισίου» τα έκανε εκείνη τη στιγμή «γαργάρα». Και τώρα έρχεται τημήτης σ' έναν αγώνα που δεν τον έδωσε με την ψυχή του και που σ' ένα βαθμό τον υπονόμευσε, να πει πως είχε δίκιο που από την αρχή δεν υποστήριξε τη συγκεκριμένη απεργία.

Οσον αφορά στις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ - ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ μια φράση έχουμε να τούμε: Δυστυχώς επτώχευσαμε.

Οι άνθρωποι που σήκωσαν στην πλάτη τους την απεργία, που κινούνταν στον δυναμικό πυρήνα της παραχώρησης, οι παραστάτες στην παρατηρητική συνθήματων με τα κατεβατούσαν χρόνων του Περισσού, που έχει καταλάξει με στο κίνημα πρακτικά να αρνείται κάθε οικονομικό και διεκδικητικό αγώνα αντιπαραβάλλοντας τις προϋποθέσεις του πανεργατικού μετώπου και ενώς κατεβατούσαν πολιτικών συνθημάτων με τα κατευθύνση ούτε λίγο ούτε πολύ να παρθούν τώρα τα «χειμερινά ανάκτορα», ενώ πα-

ζει ψηφοθηρικά στο κοινοβουλευτικό παιχνίδι, στο παιχνίδι της παρατηρητικής συνθήματος, η ΕΣΑΚ καταφράχτηκε στο επίπεδο του απλού παρατηρητή. Στη συνέχεια, βλέποντας τη μάζα να την ξεπερνά και να δίνει δυναμικά τον αγώνα, προσχώρησε στην απεργία, κρατώντας όμως μονίμως το ένα ποδάρι της απεργίας από την αρχή σε άλλους παραστάτες. Στη συνέχεια, βλέποντας τη μάζα να την ξεπερνά και να δίνει δυναμικά τον αγώνα,

■ Η απεργία των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης

Εγραψε Ιστορία

φάλαιο.

Οι εργαζόμενοι, οι γονείς που πληρώνουν απευθείας το «μάρμαρο» του ελλείμματος της «Δημόσιας Δωρεάν Εκπαίδευσης» είδαν τον εαυτό τους μέσα σ' αυτή την απεργία. Χτυπημένοι οι ίδιοι απ' την άγρια χρόνια λιτότητα, την καλπάζουσα ακριβεία, την ανεργία, τον εξευτελισμό της δουλειάς, των ασφαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων τους, ζώντας μονίμως υπό καθεστώς ανασφάλειας και φόβου, έρχονταν να σφίξουν το χέρι των απεργών και να τους ψιθυρίζουν «βάστα δάσκαλε», νιώθοντας πως η νίκη της απεργίας των εκπαιδευτικών θα ήταν λυτρωτική και για τους ίδιους, για όλη την εργαζόμενη κοινωνία.

Για πρώτη φορά πρόβαλε δυνατά η ανάγκη να ζει κανείς με αξιοπρέπεια απ' το μισθό του και μόνο.

Τούτο το «μαξιμαλιστικό» και «μη ρεαλιστικό» αίτημα, αποδεκτό μέχρι τα τώρα μόνο από πολιτικούς και συνδικαλιστικούς σχηματισμούς με ταξικό προσανατολισμό, αγκαλιάστηκε από το σύνολο ενός κλάδου, που έδωσε σκληρή μάχη στα ίσα με την πολιτική της λιτότητας, σε καιρούς μάλιστα που έχει οπισθοχωρήσει ακόμη και αυτή η μάχη για τα ψωφοεπιδόματα. Εγίνε αποδεκτό και από την υπόλοιπη εργαζόμενη κοινωνία, που παρά την τεράστια προσπάθεια που κατέβαλλαν η κυβέρνηση και τα τσιράκια της στον έντυπο και ηλεκτρονικό Τύπο, δεν τούμπησε στον «κοινωνικό αυτοματισμό», δείχνοντας δρόμους και αφήνοντας παρακαταθήκες για μελλοντικούς αγώνες.

Εμμέσως, αλλά με σαφήνεια η απεργία αποκαλύψει το ζήτημα της διανομής του πλούτου στον καπιταλισμό. Και με την ένταση, τη διάρκεια και τη δυναμική της την αμφισβήτησε. Τα σκάνδαλα των καρτέλ, των κουμπάρων, τα πλούσια δώρα στον Χριστόδουλο, οι ευνοϊκές ρυθμίσεις για το συντοξιδοτικό των «βολευτάδων», ο τρελός χορός των τραπεζικών κερδών και των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, οι μειωμένες δαπάνες για την Παιδεία και στον φετινό προϋπολογισμό και τα μπαξίσια στην Ε.Α.Σ., αέναων βεβαίως φαινομένων στον καπιταλισμό, που συνέπεσαν όμως χρονικά με την απεργία, ήταν το σκηνικό της αντιπαράθεσης ανάμεσα στην εργασία και το κε-

δεκάδες χιλιάδες εκπαιδευτικοί -στη συντριπτική πλειοψηφία τους της Πρωτοβάθμιας- κάθε ηλικίας, νέοι άπειροι συνάδελφοι, στα πρώτα αγωνιστικά τους σκιρτήματα και άλλοι πιο έμπειροι από απεργιακούς αγώνες, ακόμα και αστροφοράτες λιγάκι πριν τη σύνταξη, αντάμωσαν στους δρόμους.

Ανέπτυξαν δεσμούς αλληλεγγύης, συναδελφικότητας, συντροφικότητας, ξέφυγαν απ' τη μοναξία του «καναπέ», το τέλμα του απομισού και αυτό το τεράστιο κέρδος της απεργίας θα κεφαλαιοποιηθεί απ' τον καθένα ξεχωριστά, ανάλογα φυσικά με την ωριμό-

στην παρούσα φάση, δε μπορεί στα σοβαρά να ισχυριστεί ότι η «συνέχιση» με δυο ή τρεις 24ωρες, έπειτα από απεργιακό αγώνα 6 εβδομάδων, μπορεί να βγάλει δυναμική, μπορεί να δώσει λύσεις.

Οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ παριδεύτηκαν και πάλι από το Μπράτη (όπως και στην πρώτη Ολομέλεια των Προέδρων που προαναφέραμε, με την απόφαση παπακέτο) και έχασαν την ευκαιρία να τον αποκαλύψουν, να τον σύρουν σε μια νέα 5ήμερη (για 7η εβδομάδα), αν πραγματικά βεβαίως πίστευαν πρωτίστως σ' αυτή.

Οι αναφορές του εκπροσώπου των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ στη ΔΟΕ περί «αναγκαίου» (και «εφερτού», που δεν λέχθηκε δημοσίως απ' τον ίδιο, αλλά από το Μπράτη που δεν πήρε απάντηση), για συνέχιση δηλαδή της απεργίας με την ίδια μορφή, δεν είχαν ειλικρίνες περιεχόμενο. Γιατί τους δόθηκε η ευκαιρία στο ΔΣ της ΔΟΕ να πάρουν τέτοια απόφαση, σέρνοντας μαζί τους την ΠΑΣΚ (ο Μπράτης δήλωσε ότι την απόφαση θα την έπαιρναν όλοι μαζί και ότι δεν θα ψήφιζαν και οι άλλοι) και την ΕΣΑΚ, αλλά δεν το έπραξαν. Αντί δηλαδή να αρθούν στο ύψος

των αναγκών των καιρών, να αφούγκραστούν τον παλμό του δυναμικού πυρήνα της απεργίας, να ταρακουνήσουν και να πάρουν απ' το χέρι τον ταλαιπωρόμενο κόσμο, αυτοί προτίμησαν να ταυτιστούν με τον τελευταίο, λειτουργώντας σαν παράγοντες που οπισθοχωρούν τρομαγμένοι μην τυχόν και λακίσουν οι λιγότερο αποφασισμένοι ή συντρητικοί ψηφοφόροι τους απ' τα περίφραγμα «αγωνιστικά» τους ψηφοδελτια.

Σε κάθε περίπτωση, βεβαίως, ο αγώνας θα συνεχιστεί. Γιατί τα προβλήματα που ταλανίζουν το δημόσιο σχολείο και τους εκπαιδευτικούς είναι εδώ, γιατί αυ-

στές ακτίνες την κοινωνία, πέτυχε να στήσει το πανεκπαιδευτικό μέτωπο στη ζωή, παρά τα βρόμικα παιχνίδια στην κεφαλή. Εγίνε απμοηχανή για την «κουτσή» έστω απεργία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, για τις μαθητικές και φοιτητικές καταλήψεις. Εγίνε η κόκκινη κλωστή που ένωσε όλους σ' ένα πανεκπαιδευτικό κίνημα, που μπορούσε να στήσει την αντιεκπαιδευτική πολιτική, απ' το Νηπιαγωγείο ως το Πανεπιστήμιο, στο απόστασμα. Και από αυτή την άποψη ήταν μέγα λάθος το άκαρο κλείσιμο της απεργίας, που άφησε ακάλυπτους τους μαθητές και φοιτητές (όταν μάλιστα στους δεύτερους υπάρχει η πρόσθετη δυσκολία ότι δεν υπάρχει μπροστά αυτή τη σημή το νομοσχέδιο για την αλλογή του νόμου πλαίσιου).

Η απεργία έβαλε όλη την εργαζόμενη κοινωνία απέναντι στις ευθύνες της. Η υπεράσπιση της Δημόσιας Δωρεάν Εκπαίδευσης, η αποτροπή της άλωσης της από την αγορά και τις επιχειρήσεις, το δικαίωμα στη μόρφωση, το δικαίωμα στη βούληση στη βουλή.

Στα δύσκολα, στις στιγμές έντασης φαίνονται οι φλοιοί κι οι εχθροί λέει ο λαός. Και σε τούτη την μεγάλη απεργία ξεσκίστηκαν πραγματικά όλες οι μάσκες. Και μαζί και αυτές της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Που μετά από μεγάλη πίεση, όταν όλος ο κόσμος βούσε, δια της βίας αποφάσισαν μια τρίωρη στάση εργασίας η πρώτη και δύο 24ωρες απεργίες η δεύτερη. Που έκαναν τα πάντα να μη ριχτούν εφεδρείες στη μάχη απ' όλα τα μέτωπα των εργαζόμενων ώστε να νικήσει η απεργία.

Και τώρα, όταν η απεργία έκλεισε τον πρώτο και πιο δυναμικό και αποφασιστικό κύκλο της, έρχονται τάχαμου προβληματισμένες να αναλάβουν «πρωτοβουλίες» για έναν «ειλικρινή διάλογο», βάζοντας νέες τρικλοποδίες -αυτό είναι σήγουρο- στον αγώνα. Τα πεπραγμένα της ΓΣΕΕ, να ιδρύσει τη γνωστή Ακαδημία Εργασίας που ο Πολυζωγόπουλος φιλοδοξούσε να την κάνει πανεπιστήμιο μετά τη συνταγματική αναθέωρηση, όπως και οι διάλογοι πρεπει, δύο απαιτούσαν οι ανάγκες των καιρών (όταν μια μεριδιανή αγωνιζόμενων εργαζόμενων έχει απέναντι της το άγριο καπιταλισμό). Δεν συμπαράχθηκε με τους απεργούς, συγχρονίζοντας το βήμα, ξεπερνώντας τις πρακτικές ανάσχεσης της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Και αυτό είναι πολύ σημαντικό συμπέρασμα για όλους τους μελλοντικούς αγώνες, αν θέλουμε όλοι απ' τη βάθη της καρδιάς μας να σπάσει τούτη η πολιτική λιτότητας.

Ο απολογισμός του πρώτου τούτου δυναμικού κύκλου της απεργίας των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας είναι θετικός για τη μάχη και αρνητικός για το πόλεμο. Σε κάθε περίπτωση ο αγώνας συνεχίζεται -και δε μπορεί να γίνει αλλιώς- εφόσον υπαρκτά παραμένουν τα μύρια προβλήματα που ταλανίζουν το Δημόσιο Σχολείο και άλλα τόσα αυτά που φέρνουν οι αντιεκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις.

Από αυτή τη μάχη ο Δάσκαλος βγήκε νικητής. Οχι βεβαίως σε επίπεδο αιτημάτων. Κέρδισε τη συλλογική του αξιοπρέπεια, αναβαπτίστηκε στη συνείδηση όλης της εργαζόμενης κοινωνίας.

Τίποτε, λοιπόν, δεν θα 'ναι όπως παλιά. Ούτε για την κυβέρνηση που θα σκεφτεί πολύ, τα επόμενα αντιεκπαιδευτικά της βήματα.

Γιούλα Γκεσούλη

μπαράταξη, με αμείωτη προβολή των δίκαιων αιτημάτων. Με τη μαζική, δυναμική, ενεργητική παρέμβαση όλων στις εκδηλώσεις της απεργίας και τις απεργιακές επιτροπές, ώστε να σχηματίζουν ιδία αντιληψη, απομονώνοντας τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, παίρνοντας την υπόθεση αποκλειστικά στα χέρια τους, χωρίς ν' αναθέτουν την τύχη τους στους όποιους «φωτισμένους» ηγέτες. Επιδεικνύοντας μεγιστή αποφασιστικότητα στις κρίσιμες στιγμές.

Γιούλα Γκεσούλη

κτάκτο στρατοδικείο No 5

■ 163η συνέδριαση Πέμπτη, 26.10.06

Με μαγνητοφωνήση και απομαγνητοφωνήση πρακτικών, από την ίδια επαρχία, αλλά χωρίς την «Ελευθεροτυπία» σπόνσορα συνεχίστηκε κανονικά η δίκη στο έκτακτο τρομοδικείο. Ετοι, ο λόγος δόθηκε αμέσως στους συνηγόρους υπεράσπισης, οι οποίοι υπέβαλλαν μια σειρά αιτήματα. Απ' αυτά σταχυολογούμε τα κατά τη γνώμη μας σημαντικότερα.

Γ. Μαντζουράνης: Μετά την απόρριψη του αιτήματος να κληθεί οι μάρτυρες ο αρχηγός της ΕΛΑΣ Νασιάκος, και θεωρώντας ότι είναι αδιανότη ο αρχηγός της ΕΛΑΣ να αγνοεί τις συνθήκες της ανάκρισης, ζητώ να κληθεί ο βραβευθείς από το FBI για τη συμμετοχή του στην «Ξάρθρωση της τρομοκρατίας» τότε υπουργός Δημόσιας Τάξης Μιχάλης Χρυσοχοΐδης, γιατί είναι αδιανότη ένας λογικός άνθρωπος να πιστέψει ότι ο κ. Χρυσοχοΐδης δεν παρακολουθούσε από κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης τις ανακρίσεις όλων των φερομένων ως μελών της 17Ν.

Γ. Γκουντούνας: Να προβληθεί στο δικαστήριο η ταινία «Είς το όνομα του πατρός», που δείχνει πώς ενοχοποιούν ανθρώπους οι βρετανικές μυστικές υπηρεσίες, οι οποίες –όπως διατυπωμόστηκε σε όλους τους τόνους– ήρθαν στην Ελλάδα και τέθηκαν επικεφαλής όλων των ερευνών μετά την εκτέλεση Σόντερς. Επίσης, να ζητηθούν από τη Διεύθυνση Ασφαλείας Αθήνας και Λάρισας οι εγγραφές από τα δελτία συμβάνων για όλες τις προσαγωγές του Χρ. Ξηρού, καθώς και από τις γραμματείες των ποινικών δικαστηρίων στοιχεία για τυχόν δίκες στις οποίες ήταν κατηγορούμενος. Ο συνήγορος κατέθεσε αικόμη γνωμάτευση οδοντιάτρου, που εξέτασε πρόσφορτα τον Χριστόδουλο στη φυλακή και απεφάνθη ότι οι ελάχιστες οδοντιατρικές εργασίες που έχει κάνει (3 εξεγωγές και 4 σφραγίσματα) το 1992 κόστιζαν 20.400 δρχ. Πρωτοδίκιας ως αποδεικτικό στοιχείο της ενοχής του Χριστόδουλου χρησιμοποιήθηκε και μια εγγραφή στα περιβόλητα τετράδια της Οργάνωσης, που αναφέρει «Μαν. 50.000 δρχ. για οδοντίατρο! Ο Χριστόδουλος σημείωσε ότι τις οδοντιατρικές εργασίες που έχει κάνει σε πολλά χρόνια και γ' αυτό αλλού πρέπει να φέρουν να βρουν τον «Μαν.» και όχι στον ίδιο.

I. Μυλωνάς: Να κληθούν να καταθέσουν οι νοσηλεύτριες της νυχτερινής βάρδιας του «Ευαγγελισμού», γιατί ήταν αυτές που παρακολούθησαν τη νυχτερινή δραστηριότητα των Διώτη και Σύρου κατά τη διάρκεια της νοσηλείας του Σάββα Ξηρού και ιδιάίτερα στο κρίσιμο διάστημα των πρώτων ημερών.

P. Καραμπλιάνη: Στο βαθμό που δεν έχει αντίρρηση κάποιος άλλος κατηγορούμενος, να διαβαστεί η μαρτυρική κατάθεση του Βασιλή Ξηρού στην Ασφαλεία Θεσσαλονίκης, που μεταφέρθηκε αυτούσια και απετελεσε στη συνέχεια την καταγγελθείσα προανακριτική απολογία του.

Η εισαγγελέας πρότεινε να απορριφθούν όλα τα αιτήματα, εκτός από ελάχιστα που αφορούσαν ανάγνωση εγγράφων της δικογραφίας. Ιδιάίτερο ενδιαφέρον, όμως, παρουσιάζει η επιχειρηματολογία της για μερικά από τα αιτήματα, δείγμα λαμπρόν της αμεροληψίας και της ανεξαρτησίας της εισαγγελικής αρχής.

Στο αίτημα να κληθεί ο Χρυσοχοΐδης, αντιστρέφοντας την επιχειρηματολογία του Μαντζουράνη και χρησιμοποιώντας

τα λόγια του, είπε, ότι είναι αδιανότο να δεχτεί ένας λογικός άνθρωπος, ότι ο υπουργός Δημοσίας Τάξης παρακολούθισε από κλειστό κύκλωμα τη διεξαγωγή βασανιστηρίων στη ΓΑΔΑ ή οπουδήποτε άλλου. Αν είναι δυνατόν ένας υπουργός να γνωρίζει και να ενημερώνεται για τη διάπραξη τυχόν παρανόμων πράξεων! Γ' αυτό και το αίτημα πρέπει να απορριφθεί.

Εκπληκτική επιχειρηματολογία, που μετατρέπει το ζητούμενο σε δεδομένο, όπως σημειώνεις δευτερολογώντας τον Γ. Μαντζουράνης. Και επειδή –όπως είπενείναι προφανές ότι υπάρχει διαφορετική αντίληψη του αυτονόμου και του αδιανότου, εισέφερε αποδείξεις που ενισχύουν το αίτημά του. Γραπτή κατάθεση της γραμματέως της ανακρίτριας Μπουρά, που δείχνει ότι τη μέση και τη πλευρά της ανακρίτριας δημοσιεύονταν αμέσως στη ΜΜΕ. Και μάλιστα, δημοσιεύονταν όχι όπως τα έγραφε η ίδια, αλλά όπως τα διατύπωναν οι κατηγορούμενοι, γεγονός που αποδεικνύει ότι ο απολογίες μαργνητοφωνούνταν. Οταν μαργνητοφωνούνταν οι απολογίες μέσα στο ανακριτικό γραφείο, τι λέτε να γινόταν στη ΓΑΔΑ, που είναι ολόκληρη καλωδιωμένη; Είναι δυνατόν να θεωρείται αδιανότη ότι ο πολιτικός προϊστάμενος, ο συντονιστής, ο σκηνοθέτης όλης αυτής της ιστορίας, ο άνθρωπος που παρασημοφόρηθηκε από το FBI, δεν γνώριζε τι έκαναν οι υφιστάμενοι του; Μήπως είχαν πιάσει την θέμα; Είχαν πιάσει ανθρώπους οι εφέροντα ως μέλη μιας οργάνωσης που επί τρεις δεκαετίες απασχόλησε την πολιτική ζωή και οι χρυσοχοΐδης, Νασιάκος, Διώτης και Σύρος είχαν όμεση και στενή συνεργασία. Δεν έχει ανάγκη προστασίας ο κ. Χρυσοχοΐδης, κατέληξε ο συνήγορος. Εμπειρός πολιτικός είναι, να έρθει εδώ να μας τα πει. Και συνέχισε προσφέροντας μια αικόμη απόδειξη: Δημοσιεύματα της «Ελευθεροτυπίας» αναφέρεται σε συνέντευξη του Κακαούνακη στον Λ. Τογματάρχη, στην οποία ο γνωστός τηλεαστέρας δήλωσε πως διέγραψε στο «Καρφί» του το έλεγε ο Χρυσοχοΐδης!

Για την κλήση των νοσηλευτριών η εισαγγελέας είπε ότι δεν έχουν τίποτα να πουν και γ' αυτό να μην κλητευθούν! Το ζητούμενο έγινε και πάλι δεδομένο. Πώς άραγε γνώριζε ότι δεν έχουν τίποτα να πουν;

Οσο για την προβολή της ταινίας «Είς το όνομα του πατρός», ακούσαμε και πάλι μια πρωτότυπη απόφυγη: Εμάς μας ενδιαφέρει τι γίνεται στη χώρα μας, αν γίνονται βασανιστήρια σε όλες τις χώρες αυτό πρέπει να μας αφήνει οδισφόρους! Λες και μιλούσαμε για το Σουδάν ή την Κένυα και όχι για τη Βρετανία, οι μυστικές υπηρεσίες της οποίας ευθύνες αναμήνθηκαν στην υπόθεση και το γεγονός έχει διατυπωνιστεί. Τουλάχιστον, θα μπορούσε η κ. Κουτζαμάνη να επιστρέψει κάποια πιο έξυπη δικαιολογία για την απορριπτική της πρόταση. Να μην αφήνει τόσες «τρύπες» στην έτσι και αλλιώς φτωχότατη επιχειρηματολογία της.

Μετά το διάλειμμα, το δικαστήριο ανακοίνωσε την απόρριψη όλων των αιτημάτων. Την κλήση του χρυσοχοΐδη διότι δεν προέκυψε ότι γνώριζε υπό ποιές συνθήκες ανακρίθηκαν οι κατηγορούμενοι (!!), την προβολή του «Είς το όνομα του πατρός» διότι δεν αφορά τη συγκεκριμένη υπόθεση, και τα αιτήματα περί κλητευσεως μαρτύρων διότι δεν πρέκυψε κάτι νέο σε σχέση με την περίοδο που είχαν για πρώτη φορά απο-

ριφθεί τα σχετικά αιτήματα. Μόνο η μαρτυρική κατάθεση του Β. Ξηρού θεωρήθηκε αναγνωσθείσα.

Στη συνέχεια, η εισαγγελέας πρότεινε να μην εφαρμοστεί το άρθρο 142α ΚΠΔ για τη φωνοληψία των πρακτικών, γιατί αυτό δεν μπορεί να γίνεται από ιδιωτικό φορέα. Η υπεράσπιση είχε αντίρρηση αυτό, σημειώνοντας ότι ο γραμματεας μπορεί να ενσωματώσει αυτά τα πρακτικά. Ο Ι. Μυλωνάς σημειώνει ότι αφού ο ιδιώτης (μια εφημερίδα) έφυγε από τη μέση και πλέον ανέλαβε η Πολιτεία, θα έχουμε από εδώ και πέρα; Το ελληνικό δημόσιο θα πληρώνει για την απομαγνητοφωνήση και τα πρακτικά θα εξακολουθούν να είναι άπυτα; Αυτό θα είναι η κυριαρχία του παραλόγου.

Εκπληκτική επιχειρηματολογία, που επέτρεψε τον πρόεδρο και τον αναπληρωτή πρόεδρο να λένε ότι δεν θέλει γιατί συνεργαζόταν με τις αρχές. Αυτό αποδεικνύεται και από τα δύο καταθέτεις του Χρ. Ξηρού, οι οποίοι είπαν ότι από τη μέση και πλέον ανέλαβε η Πολιτεία, θα έχουμε από εδώ και πέρα την επίσκεψη του δικηγόρου Κ. Παπαδάκη, στον οποίο είπε «Φύγε, δε σε χρειάζομαι, συνεργάζομαι!» («Έχασε», όμως, να πει, ότι ο Χριστόδουλος κατέθεσε πως αυτόν τον υποχρέωσαν να τα πει στον Κ. Παπαδάκη και πως ταυτόχρονα προσπάθουσε να του κάνει νόημα με τα μάτια).

- Ποιος είπε ότι δεν ήταν ελεύθερη η επικοινωνία του Σάββα με τους οικείους του; (!!)

- Οσο για την παρουσία δικηγόρου, δεν την ήθελε γιατί συνεργαζόταν με τις αρχές. Αυτό αποδεικνύεται και από τα δύο καταθέτεις του Χρ. Ξηρού, οι οποίοι είπαν ότι από τη μέση και πλέον ανέλαβε η Πολιτεία, στην επίσκεψη του δικηγόρου Κ. Παπαδάκη, στον οποίο είπε «Φύγε, δε σε χρειάζομαι, συνεργάζομαι!» («Έχασε», όμως, να πει, ότι ο Χριστόδουλος κατέθεσε πως αυτόν τον υποχρέωσαν να τα πει στον Κ. Παπαδάκη και πως ταυτόχρονα προσπάθουσε να του κάνει νόημα με τα μάτια).

- Ο Σάββας δεν ήταν δεκτικός σύλληψης μέχρι που παρήθη η προθεσμία του αυτοφώρου (Κουφοντίνας: Ήταν όμως δεκτικός ανάκρισης!).

- Οσο για την παρουσία των ένοπλων αστυνομικών, αυτή ήταν απαραίτητη, γιατί μια ευνομούμενη πολιτεία έπρεπε να τον προστατεύει από την Οργάνωσή του που θα ήθελε να τον εκτελέσει! (Αλήθεια, μπορεί να μας πει η κ. Κουτζαμάνη, σύμφωνα μ' αυτή τη λογ

του, στις οποίες ρητά λέει ότι θέλει να απολογηθεί με δικηγόρο, και διασχίζοντας τον περίκλειστο χώρο όπου κάθονται οι κατηγορούμενοι, πήγε και τις κατέθεσε στο δικαστήριο.

Ολες οι «απολογίες», λοιπόν, ήταν κατά την εισαγγελέα «αυθόρμητες και αυθεντικές». Και γιατί τις πήραν πάσω οι κατηγορούμενοι; «Επηρεάστηκαν από την εμφάνιση του κ. Κουφοντίνα και διαμόρφωσαν μια αδιέξοδη υπερασπιστική τακτική!» Το ότι οι αδελφοί Ξηροί είχαν ανακοινώσει την καταγγελία των όσων αναγκάστηκαν να υπογράψουν δυο μέρες πριν την εμφάνιση του Δ. Κουφοντίνα στις αρχές είναι μια... μικρή λεπτομέρεια, την οποία η κ. Κουτζαμάνη έχει απωθήσει από τη μνήμη της. Τόση αντικειμενικότητα πια, τέτοιο πάθος για την αναζήτηση της αλήθειας, δεν τα αντέχουμε...

Ο αναπληρωτής εισαγγελέας υποτίθεται ότι θα προσπαθούσε να συνεισφέρει πρόσθιτη επιχειρηματολογία στα όσα είχε υποστηρίξει η συνάδελφός του. Μάλλον την πρόθεση να προκαλέσει είχε, όμως. Με σφίρασμα αλλά και με ευθείες προκλήσεις. Μ' ένα απαράδεκτο σύρισμα προστάθησε να αποδείξει ότι η Αστυνομία δεν ήξερε ότι χρησιμοποιήθηκαν δυο μηχανές στην ενέργεια κατά Τζαν κι ότι αυτό τους το είπε ο Χριστόδουλος και γ' αυτό είναι ειλικρινής η πραγματικότητα του. Ο Γ. Γκουντούνας παρενέβη σε έντονο ύφος, κατηγορώντας τον Γ. Βλάσση ότι παραπλανά, διότι από τα έγγραφα της δικογραφίας προκύπτει ότι είχαν χρησιμοποιηθεί δύο μηχανές (αν θυμόμαστε καλά, μια Yamaha και μια Vespa). Ο εισαγγελέας έκανε πως δεν κατάλαβε, ο πρόεδρος απειλήσεις το Γκουντούνα με πειθαρχικό, οι τόνοι ανέβηκαν αφού ο Γκουντούνας δε «μάστησε», αλλά ένα λιποθυμικό επεισόδιο του Ι. Μυλωνά εκτόνωσε την ένταση.

Λίγο αργότερα, ο αναπληρωτής εισαγγελέας αναφέρθηκε με απαξιωτικό ύφος και φρασεολογία στον γιατρό Κ. Νικηφόρακή: «Ο περίφημος Νικηφόρακής. Σαν ελαττήριο πετάχτηκε πάνω ο Δ. Κουφοντίνας: «Αυτό να το πάρετε πίσω. Δε μπορείτε να μιλάτε έτσι για έναν αγνωστή με πολύχρονη κοινωνική προσφορά. Άλλως θα σας αποκαλώ και εγώ «ο περίφημος εισαγγελέας Βλάσσης». Χωρίς να το πάρει πίσω, ο Γ. Βλάσσης «διευκρίνισε» ότι αναφερόταν στις ιατρικές απόφεις του Κ. Νικηφόρακή. «Για ιδια λέει σε ψήφισμά του το συνέδριο της Ομοσπονδίας των Νοσοκομειακών Γιατρών», τον αποστόμωσε ο Δ. Κουφοντίνας. «Θα πάρετε και σεις έδρα στον Αρειο Πάγο», ήταν το ειρωνικό σχόλιο του Χρ. Ξηρού. Και όταν κάποιος φώναξε εκτός μικροφώνου ότι έχει ήδη προαχθεί, ο ετοιμόλογος και απακόδορος Χριστόδουλος τον αποτελείσεις: «Το πήρε το μπαζίσι!»!

Ο εκπρόσωπος των Αμερικανοβρετανών Η. Αναγνωστόπουλος (ο μόνος από την πολιτική αγωγή που συμμετέχει συνεχώς στη δίκη, είτε άμεσα είτε με συνεργάτη που προσκέπτεται εδώ κάθε μέρα), σε διαίτερα χαμηλούς τόνους και προσέχοντας να αποφύγει κάθε αποκλιτική αναφορά, έκανε μια νομικότητη αγόρευση, αποφεύγοντας όλα τα προγματικά περιστατικά.

Η σκυταλοδρομία των υπερασπιστών ζεκίνησε με τον Νέστορα της υπερασπιστής, τον έμπειρο ποινικόλογο και δικονομόλογο Γ. Σταμούλη, ο οποίος σε διδαίτερα ψηλούς τόνους έκανε φύλλο και φτερό τη διαδικασία της προανάκρισης αλλά και της τακτικής ανάκρισης, σημειώνοντας με έμφαση ότι κανένα από τα συβαρότατα ζητήματα δικονομικών παραβιάσεων που έχει θέσει δεν απαντήθηκε από τους εισαγγελέας. Με την ίδια έμφαση έθεσε και ένα πραγματικό ζήτημα, το οποίο επίσης απέφυγαν οι εισαγγελέας: ο Καρατσώλης φέρεται να ομολογεί συμμετοχή σε μια ληστεία, στην οποία αποδειγμένα δεν μπορούσε να

έχει πάρει μέρος. Και μόνο αυτό αρκεί για να αποδείξει ότι η απολογία του είναι εξ ολοκλήρου ψευδής και κατασκευασμένη. Θύμισε ακόμη τον παράνομο τρόπο με τον οποίο ο ειδικός εφέτης ανακρίτης Λ. Ζερβούπεάκος έκλεισε την ανάκριση, χωρίς να επιτρέψει στους Κωστάρη και Καρατσώλη να απολογηθούν.

Ο Β. Παπαστεργίου αναφέρθηκε στην περίπτωση του Γεωργιάδη, σημειώνοντας ένα πρόσεις ένα τα τεράστια κενά που άφησαν οι εισαγγελέας, προκειμένου να στοχευθείσουν τους ισχυρισμούς τους. Αναφέρθηκε στο κλίμα της εποχής, που τρομοκράτησε ακόμα και δικηγόρους και θύμισε πως ο τότε συνήγορος του Γεωργιάδη, Ι. Καραμανώλης –κι αυτό είναι προς τιμήν του– εκ των υστέρων και όταν πιά είχε πάψει να είναι συνήγορος του Γεωργιάδη, αναγνώρισε πως έκανε λάθη στη φάση της ανάκρισης. Ο Β. Παπαστεργίου επεκτάθηκε και σε αναφορές στην σημειρινή παγκόσμια κατάσταση, του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», σημειώνοντας ότι στο ίνσημα αυτού του πολέμου έγιναν τα ίσα έγιναν σε βάρος των κατηγορούμενων το 2002.

Ο ίδιος ο Διονύσης Γεωργιάδης σχολίασε με πικρή ειρωνεία πώς σύμφωνα με το κατηγορητήριο και τα ίσα υποστήριξαν οι εισαγγελέας, μετά το Δεκέμβρη είναι ο Ιούνης! Αναφέρθηκε στην παράλειψη των εισαγγελέων να αναφερθούν στους τόσους μάρτυρες που κατέθεσαν για το πότε ήρθε στην Αθήνα. Πώς γίνεται να καταθέτω –σημείωσε– ότι έβαλα μια βόμβα το Δεκέμβρη του 1998, όταν αυτή έχει μπει τον Ιούνη του 1998; «Ζεματισμένη» η εισαγγελέας, διέκοψε τον κατηγορούμενο λέγοντας: «Αυτό είναι ουσία. Μπορεί κανένας να ομολογεί ένα φέμων! Δέχεστε, δηλαδή, εμμέσως πληγής, γιατί δεν του επετρέπει να έχει δικηγόρο. Αυτό, άλλωστε, προκύπτει από τα έγγραφα της δικογραφίας. Για να εισπράξει την απάντηση, ότι αυτό θα εξεταστεί σε άλλη φάση!»

Κατόπιν όλων τούτων των λογικών ακριβοπισμών, εμείς αναφωτίσαμε: Γίνεται να ομολογεί κάποιος ένα φέμα επιβαρύνοντας τον εαυτό του; Και πού το έμαθε αυτό το φέμα για να το πει; Και πώς διάλογο ο νεαρός Γεωργιάδης διάλεξε μια ενέργεια που δεν την έκανε η 17N, στην οποία υποτίθεται ότι μόλις είχε στρατευθεί; Εντέλει, γιατί το ερώτημα δεν τίθεται και ανάποδα: Μήπως μια τόσο εξόρθαλμη ομολογία δεν είναι αυτού που την υπογράφει, αλλά αυτών που τον ανακρίνουν; Εδώ έχουμε ένα πραγματικό περιστατικό, το οποίο παραβλέπεται, πετιέται στα σκουπίδια, για να μπουν στη θέση του ακριβοπικού λογικού ισχυρισμού, για να μπει στη θέση του το ενιαίο και αδιάρτετο δόγμα της κατασκευών της και το άποτο των νομικών ισχυρισμών της.

Ακολούθησε η Γ. Κούρτοβικ που ξεκάθαρισε ευθύς εξαρχής ότι ο Δ. Κουφοντίνας και η υπεράσπιση του στηρίζουν όλες τις ενστάσεις που υπέβαλαν οι συγκατηγορούμενοί του και καλύπτουν από την επιχειρηματολογία που έχουν αναπτύξει οι ίδιοι και οι συνήγοροί τους. Η Γ. Κούρτοβικ επέλεξε να αναφερθεί στα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τη μετοχείριση του Σ. Ξηρού. Με μια εκτενέστατη και λεπτομερειακά δουλεμένη αγόρευση, η συνήγορος αναφέρθηκε σε όλα τα ζητήματα που σχετίζονται από τη συνήγορος, χωρίς να πάρει καμιά απάντηση. Είναι προφανές, ότι η εισαγγελέας επέλεξε μια προφανή λογική και νομική αυθαίρεσία, για να αποκρύψει το γεγονός ότι ο Σάββας δεν είχε πάρει λογική απόφαση την επομένη μέρες. Διότι, εφόσον κατηγορείτο ως μέλος της 17N, διέπραττε και αυτός το αυτόφωρο κακούργημα για το οποίο συνελήφθησαν εβδομάδες αργότερα με τη διαδικασία του αυτόφωρου. Αφορούσε αυτή η διαδικασία το αυτόφωρο κακούργημα του 187 ΠΚ («συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση»). Το αυτόφωρο που ισχύει για όλους τους άλλους κατηγορούμενους δεν ισχύει για τον Σ. Ξηρό; Γιατί επλέγετε μόνο εκείνα τα στοιχεία που βολεύουν τα συμπτεράσματά σας; απάντησε η συνήγορος, χωρίς να πάρει καμιά απάντηση. Είναι προφανές, ότι η εισαγγελέας επέλεξε μια προφανή λογική και νομική αυθαίρεσία, για να αποκρύψει το γεγονός ότι ο Σάββας δεν παρανόμως κρατούμενος επί τόσες μέρες. Διότι, εφόσον κατηγορείτο ως μέλος της 17N, διέπραττε και αυτός το αυτόφωρο κακούργημα για το οποίο συνελήφθησαν οι άλλοι. Αυτός, όμως, ανακρίνοντας χωρίς να έχει συλληφθεί. Νομίκα αυτό δεν «καταπίνεται» με τίποτα. Και μόνι γ' αυτό το λόγο όλες οι προανακριτικές απολογίες του Σάββα είναι άκυρες.

Πριν μπούμε στην ουσία των συζητούμενων ενστάσεων –είπε εισαγωγικά ο Α. Κωνσταντάκης– πρέπει να απαντήσουμε σε όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με το τεράστιο θητικό, πολιτικό και νομικό σκάνδαλο που συνιστά η μεταχείριση του Σ. Ξηρού. Ο Σάββας «δε γνώριζε τι ακριβώς γνώριζε και κυρίως δε γνώριζε ότι δρούσε», ήταν το συμπέρασμα της Κούρτοβικ, το οποίο ντοκουμεντάρισε με άποιες αναφορές σε όλα τα στοιχεία της δικογραφίας, χωρίς ν' αφήσει τίποτα ασχολίαστο.

Οταν ο Σάββας έφτασε στον ανακριτή, είχαν ήδη τοσαλόπατθεί όλα τα δικαιώματά του και η υπεράσπιση του στηρίζουν την θυμετότητα να μελετήσουν καν το κατηγορητήριο. Είναι άδικο και ανέντιμο να χρησιμοποιούνται οι συνήγοροί του, σημείωσε η Γ. Κούρτοβικ. Αναφορά που ενόχλησε την εισαγγελέα και τον πρόεδρο. Γιατί ενοχλούνται, όμως; Δεν είναι αυτοί (διαίτερα η εισαγγελέας) που έχουν κατ' επανάληψη πει σε κατηγορούμενους, ότι η παρουσία συνηγόρων στην ανάκριση δείχνει ότι ήταν αυθεντικά και αβίαστα τα ίσα κατέθεσαν, παραβλέποντας και το κλίμα της εποχής αλλά και υπεγραψ

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* Καλό Νοέμβριο. Και χρόνια πολλά για τα δεκάχρονα της Κόντρας, απαραίτητης στους καιρούς μας.

* Προχθές ήταν των Ακινδύνου και Ανεμοδίστου. Χρόνια πολλά, έστω και καθυστερημένα, σε κάποιους και σε κάποιους άλλους αντίστοιχα.

* Το υπουργείο πολιτισμού αγόρασε την ΥΦΑΝΕΤ έναντι 10,2 εκατομμυρίων ευρώ. Με τα παιδιά μέσα; Οσμίζομαι μπαρούτι, ειδικά όσο σκέφτομαι ότι προϊστάμενος του εν λόγω υπουργείου είναι ο πρώην δημόσιας τάξης, Δυο ΥΔΤ και δεν θα φτάσουν...

* Εχουμε μπερδέψει τα μπούτια μας στο αρχιδω, εδώ) πέλαγος; Πετάμε με Aegean και πλέουμε με Flying Dolphin!

* Αυτό το Λέανα – look της Ντόρας έχει αρχίσει να με κουράζει.

* Άλλο κότες κι άλλο αλλόκοτες.

* Κυκλοφορεί κείμενο συμπαράστασης στον αγώνα των εκπαιδευτικών (ανοιχτό σε όλους). Μεταξύ άλλων, το υπογράφουν σαράντα και πλέον άνδρων των τεχνών. Τη συμπαράστασή τους έχουν εκδηλώσει φορείς από πολλές χώρες του εξωτερικού, ενώ καμιά εκαποστή φορείς από τη χώρα μας έχουν επίσης καταδέσει ψηφίσματα συμπαράστασης. Δεν βρέχει Μαριέτα, κάτι αλλο έιναι...

* Η παιδεία έχει γίνει όπως και όλα τα υπόλοιπα: Παιδοία!

* Εσύ Μανοστέφανο να κοιτάς τη δουλειά σου.

* Αν στον καιρό της επανάστασης των ζηλωτών έλεγες ότι την πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα η συμβασιλεύουσα δα την έβγαζε με Παπαγεωργόπουλο και Ψωμιάδη, δα γελούσε και το παρδαλό εριφίο. 'Η δα έκλαιγε.

* Κάπου στην Εύβοια, βγήκε δήμαρχος κάποιος Ματάκιας!

Να περιμένουμε περαιτέρω αύξηση της υπογεννητικότητας στην περιοχή;

* Οι γεννηθέντες στα μέσα της δεκαετίας του '80, δα δουν (πιδανότατα)

Αυτό απαγορεύεται στην Τουρκία!

δυο φορές τη διέλευση του κομήτη Halley. Οσες και την Φάφη, ως τώρα.

* Φασούλα τον Φασούλα, γέμισε η σακούλα (ψηφαλάκια).

* Αλογογκούφι!

* ΥΠΕΧΩΔΕ, υπέχεις δε, υπέχει δε. Περί ευδύνης υπουργών ο λόγος.

* Εκάς οι βάρβαροι, έκραζαν οι αρχαίοι. Το ΕΚΑΣ ρε βάρβαροι, οι νέοι.

* Στην αρχαία Σπάρτη υπήρχαν 25.000 πολίτες και 500.000 δούλοι. Αναλογικά καλά πάμε, γίναμε εικοσαπλάσιοι κι αυτοί συρρικνώθηκαν σε μερικές οικογένειες.

* «Η μεσαία τάξη ζει συνεχώς με αυταπάτες, προσποιούμενη ότι υπακούει στους νόμους και πιστεύει σ' αυτούς και παριστάνοντας ότι έχει περισσότερα απ' όσα έχει. Η μεσαία τάξη ασφυκτιά από χρέο κι έχει παραλύσει από τον πανικό... Στη συλλογική απαίτηση για δημόσια ασφάλεια, την υπερασπίζεται διαρρείς κι είναι ιδιοκτήτης της, ενώ δεν είναι παρά ένας ενοικιαστής που τον έχει γονατίσει η τιμή του ενοικίου και η απειλή της έξωσης» [Εντουάρντο Γκαλεάνο – «Ένας κόσμος ανάποδα»].

* Μαχόμεδα καδ' αρμάτων. Μοιάζει σαν χρησμός της Π – δείας από το μαντείο των αδελφών, αλλά δυστυχώς έτσι είναι.

* Καιρό έχουμε να δούμε κηδεία με τιμές πρωδιμπουργού...

* Να δυμίσω στη NASA που επαίρεται, ότι πλανάται πλάνην οικτρά. Τα ακριβότερα οχήματα στον κόσμο δεν είναι τα διαστημόπλοιά της, αλλά τα καροτσάκια των super market που κάινε εκατό ευρώ στα τρία μέτρα.

* Κανάβεραλ; Τι παίρνετε ρε NASA boys?

* Ρε παιδιά του Κορυδαλλού, ζει ο βασιλιάς Αλέξανδρος;

* «Σήμερα είναι οι εκλογές, χτες ήταν ο πόλεμος, αύριο δα 'ναι τα εγκλήματα κι οι εκτελέσεις. Όλοι διψάνε για λεπτομέρειες. Δεν έχουν βλέπεις τι να κάνουν» [Γιάννα Λήδα – «Την Κυριακή»].

Κοκκινοσκουφίτσα

kokinoskoufita@eksegersi.gr

ασφυκτικά. Αν αυτό δεν είναι ο ορισμός της παράνομης κράτησης, τότε τι είναι; Υποστήριξε και πάλι η εισαγγελέας, ότι ο Διώτης με το Σύρο έκαναν μια... προκαταρκτική επίσκεψη, για να δουν αν ο Σάββας ήταν σε θέση να ανακριθεί. Και αυτή η «προκαταρκτική επίσκεψη» -σχολίασε ο Μαντζουράνης- κρατούσε περισσότερες από 5 ώρες κάθε βράδυ, από τις 5 μέχρι τις 11 Ιουλίου, που φέρεται να δινεί την πρώτη γραπτή απολογία του! Χρησιμοποιώντας μια φράση του αποστόλου Παύλου, χαρακτήρισε αυτή την άποψη «βέβηλη κενοφωνία από χελή αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου», χωρίς η κ. Κουτζαμάνη να αντιδράσει (και τι να πει η έρμη); Οσο για το δήθεν φόρο του Σάββα μη τυχόν τον εκτελέσουν οι σύντροφοι του, ο Γ. Μαντζουράνης υπήρξε καυστικός: Ο Σάββας που βίωσε το περιστατικό της έκρηξης του Πειραιά, όπου ο σύντροφός του μπορούσε να τον εκτελέσει με μια σφαίρα καθώς κοιτάνταν αιμόρφωτος, αντί να τον αφήσει στα χέρια της Αστυνομίας, ο Σάββας που ήξερε ότι οι ρουκέτες της οργάνωσης δε μπορούσαν να πάνε σε απόσταση μεγαλύτερη των 50 μέτρων, δε μπορεί να φρύτονταν ότι θα τον χτυπούσαν με ρουκέτα από το Λυκαβηττό στο δέκατο όροφο του Ευαγγελίσμου.

Αν το πρωτόδικο δικαστήριο -κατέληξε κλείνοντας αυτό το κεφάλαιο- στηρίζοταν μόνο στην ανακριτική κατάθεση του Σάββα, θα δημιουργούσε μεγάλη δυσκολία στην υπεράσπιση. Ομως, δεν αρκέστηκε σ' αυτή, αλλά χρησιμοποίησε και τις προδήλωσης παράνομες προανακριτικές του καταθέσεις. Το έκανε για δυο λόγους. Πρώτο, γιατί μόνο με την ανακριτική θα είχε δικονομικό περιορισμός από το 211α. Δεύτερο, γιατί αν απέρριπτε τις προανακριτικές του Σάββα θα έπρεπε να είχε απορρίψει και άλλες προανακριτικές και η ανακριτική του Σάββα δεν αρκούσε για να αποδούν σε όλους τους κατηγορούμενους όλες οι πράξεις του κατηγορητήριου.

Αναφέρθηκε, ακόμη, στην παρουσία ενόπλων μέσα στο γραφείο της ανακρίτριας, χαρακτηρίζοντας αστεία την άποψη ότι ήταν για την προστασία των κατηγορούμενων. Αρκεί και μόνο να αναφωτηθούμε ότι θα έκανε ο οπλισμένος με ένα υποπολυβόλο απέναντι στην εκτόξευση μιας ρουκέτας. Η παρουσία των ενόπλων της Αντιτρομοκρατικής μέσα στο ανακριτικό γραφείο υπενθύμιζε στους κατηγορούμενους ότι δεν πρέπει να μεταβάλουν γραφμή υπεράσπισης και στάση.

Το καλύτερο ο Μαντζουράνης το φύλαξε για το τέλος. Διάβασε απόστασμα από άρθρο του εκπροσώπου των Αμερικανούρβετανών στα «Ποινικά Χρονικά», στο οποίο ο καθηγητής Η. Αναγνωστόπουλος στηρίζει την προστασία των κατηγορούμενων στην έπιπληση της Αστυνομίας και καλεί τις εποπτεύσεις να εισαγγελέας πρότυπης στην προστασία των κατηγορούμενων. Αρκεί και μόνο να αναφωτηθούμε ότι θα έκανε ο οπλισμένος με ένα υποπολυβόλο απέναντι στην Ασφάλεια και μάλιστα σχετικές αναφορές υπήρχαν και στον Τύπο της εποχής! Και ενώ συλλαμβάνεται επ' αυτοφώρω να διαπράττει τέτοια λαθροχειρία, ο αναπληρωτής εισαγγελέας παρακολουθεί απαθώς τα αποκαλυπτήρια του από το συνήγορο, χωρίς να προσπαθήσει να δικαιολογήσει τίποτα (από μια άποψη, φέρεται πιο πονηρά από τη συνάδελφο του Vespa απασχόλησε τότε την Ασφάλεια και μάλιστα σχετικές αναφορές υπήρχαν και στον Τύπο της εποχής!). Και ενώ συλλαμβάνεται επ' αυτοφώρω να διαπράττει τέτοια λαθροχειρία, ο αναπληρωτής εισαγγελέας παρακολουθεί απαθώς τα αποκαλυπτήρια του από το συνήγορο, χωρίς να προσπαθήσει να δικαιολογήσει τίποτα (από μια άποψη, φέρεται πιο πονηρά από τη συνάδελφο της Ασφάλειας που είναι με απόφαση). Και ενώ συλλαμβάνεται επ' αυτοφώρω να διαπράττει τέτοια λαθροχειρία, ο αναπληρωτής εισαγγελέας παρακολουθεί απαθώς τα αποκαλυπτήρια του από το συνήγορο, χωρίς να προσπαθήσει να δικαιολογήσει τίποτα (από μια άποψη, φέρεται πιο πονηρά από τη συνάδελφο της Ασφάλειας που είναι με απόφαση).

Στη συνέχεια, ο Γ. Γκουντούνας άρχισε να αναλύει βήμα προς βήμα όλους τους ισχυρισμούς του εντολέα του, αναφερόμενος στο προγματικό υλικό της δίκης και όχι στις αυθαίρετες και παραλογής κατασκευές της εισαγγελικής έδρας. Η αγόρευσή του θα συνεχιστεί και αύριο, οπότε αναμένεται να πάρει το λόγο και ο ίδιος ο Χρ. Ξηρός.

Τους: από δω ώ από κει; Ο δικαστής σ' αυτές τις περιπτώσεις καλείται να τιμήσει είτε το ρόλο του ή τον όρκο του. Η Ιστορία διδάσκει ότι οι δικαστές τιμούν το ρόλο τους (αλλιώς το σύστημα θα είχε βρει άλλο μηχανισμό για να διεκπεραιώσει αυτές τις αποστολές). Οι εξαιρέσεις, τύπου Τερπούτη και Πολυζωΐδη δυνατούσαν να εξαιρέσεις. Δεν έχουμε αυτοπάτες για το ρόλο της Δικαιοσύνης, όμως και ελπίζουμε μήπως έχουμε κάποια εξαίρεση. Εκείνο που διακινεύεται προσωπικά για σας είναι τ' άνομά σας, γ' αυτό και ελπίζουμε ότι θα το τιμήσετε.

Την ξέρουμε όλοι. Καρμπόν είναι η υπόθεσή μας. Και δυστυχώς δεν είναι σενάριο, είναι πραγματικότητα. Δεκαπέντε χρόνια έμειναν άδικα στη φυλακή οι άνθρωποι. Και οι Εγγέζοι ήταν παρόντες και στη δική μας περίπτωση.

Στο επόμενο κεφάλαιο της τοποθέτησής του ο Χρ. Ξηρός απέδειξε γιατί δε θα μπορούσε ποτέ όχι να τον στρατολογήσει αλλά ούτε να τον προσεγγίσει μια οργάνωση σαν τη 17N. Αναφέρθηκε στη δημόσια δράση του (όπως περιγράφηκε από τόσους μάρτυρες), η οποία τον καθιστούσε «κομμένο» για μια συνωμοτική οργάνωση. Άλλα και στις ιδεολογικοπολιτικές αντιλήψεις του, στην ένταξή του στον μλ χώρο, που είχε διαφορετικές πολιτικές και ιδεολογικές συντεταγμένες απ' αυτόν της 17N. Και συνέχισε με πλευρές του κατηγορητήριου και της πρωτόδικης καταδικαστικής απόφασης, που έρχονται σε κραυ-

γαλέα αντίφαση με την κοινή λογική και σε κραυγαλέα αντίθεση με πραγματικά δεδομένα που προέκυψαν από την ακροαματική διαδικασία (π.χ. τα χρήματα που ο ίδιος φέρεται να έχει πάρει από την οργάνωση).

Η τοποθέτηση του Χρ. Ξηρού θα συνεχιστεί αύριο, οπότε θα περάσει στο κεφάλαιο της εξέτασης μής προς μής των ενεργειών στις οποίες τον εμπλέκει το κατηγορητήριο. Ο πρόεδρος παρατήρησε ότι αυτά τα ζητήματα αφορούν την ουσία της κατηγορίας και όχι την ένσταση. Ο Χριστόδουλος απάντησε ότι γ' αυτόν η ένσταση είναι κομβικό σημείο και γ' αυτό τα όσα λέει ενέχουν θέση απολογίας. Θέλει να τα πει πριν το δικαστήριο αποφασίσει για την ένσταση. Αν σας αποδείξω από εκατό σημεία ότι η προανακριτική είναι πλαστή και κατασκευασμένη –κατέληξε- μετά πάρτε ό,τι απόφαση θέλετε, δεν με αφορά.

■ Αποχώρησε από τη δίκη ο Χρ. Ξηρός

Οι μάσκες έπεσαν

Με μια σκληρή καταγγείλια αποχώρησε από το έκτακτο τρομοδικείο ο Χρ. Ξηρός, στη συνεδρίαση της Πέμπτης (την 16/8 από την έναρξη της δίκης). Για την ακριβεία, εξαναγκάστηκε σε παραίτηση, καθώς το δικαστήριο μέσα σε 18 ώρες έκανε στροφή 180° και ουσιαστικά του απαγόρευσε να υποστηρίξει με τον τρόπο που αυτός είχε επιλέξει την ένστασή του για την προανακριτική του «απολογία». Η εισαγγελέας είχε προαναγγείλει αυτή τη στροφή από το τέλος της προηγούμενης συνεδρίασης, όμως ο πρόεδρος είχε αφήσει να διαφανεί πώς δεν συμφωνούσε με την εισαγγελέα. Τι μεσολάβησε από τις 3 χτες το μεσημέρι μέχρι σήμερα στις 9 το πρωί; Ο καθένας μπορεί να το καταλάβει.

Ο πρόεδρος, επιμένοντας σε μια καταστολική και αυθαίρετη ερμηνεία της δικονομίας, απαγόρευσε στο Χριστόδουλο να αναφερθεί στις ενέργειες για τις οποίες κατηγορείται, για να φανεί μέσα από αυτή την αναφορά ότι η προανακριτική του είναι εξ ολοκλήρου κατασκευασμένη. Η πλάκα είναι πως το ίδιο ακριβώς είχε κάνει αγορεύοντας επί διήμερο ο συνήγορός του Γ. Γκουντούνας. Το ίδιο (με διαφορετική επιχειρηματολογία) είχε κάνει το Γενάρη ο Χριστόδουλος. Προς τι λοιπόν η απαγορευτική εμμονή τώρα; «Η δικονομία έχει γίνει λάσπιχο», σχολίασε κάποια στηγμή ο αναπληρωτής πρόεδρος. Αυτή είναι ήπια φράση, απάντησε ο Δ. Κουφοντίνας. Από την έκρηξη του Πειραιά μέχρι σήμερα ανατράπηκαν τα πάντα και έρχεστε τώρα

να θυμηθείτε τη δικονομία; Πρόκειται για καθαρά πολιτική απόφαση. Ήδη η Δικαιούνη έχει αποδείξει ότι δεν είναι ανεξάρτητη και δεν είμαι εγώ που θα στενοχωρήθω γ' αυτό. Ένας κατηγορούμενος έχει αποχωρήσει και σ' έναν άλλο αποχρεύετε να υποστηρίξει τις θέσεις του. Θέλετε μια δίκη χωρίς κατηγορούμενους; Απαντήστε.

Μέσα σε κλίμα έντασης και συνεχών αντεγκλίσεων, η υπεράσπιση προσέφυγε στο δικαστήριο, το οποίο ύστερα από ένα μεγάλο διάλειμμα επικύρωσε την απόφαση του πρόεδρου. Ο Χρ. Ξηρός, χωρίς να μιλήσει για όλα όσα είχε σχεδιάσει, ολοκλήρωσε την τοποθέτησή του με ένα δριμύτατο πολιτικό «κατηγορώ» (θα το παραθέσουμε ολόκληρο στο επόμενο φύλλο) και στο τέλος ανακοίνωσε ότι αποχωρεί από τη δίκη και παύει τους συνηγόρους του.

Μια μικρή γεύση μόνο από το «κατηγορώ» με το οποίο ο Χριστόδουλος συνόδευσε την αποχώρησή του:

«Αυτή η αστική νομιμότητα δεν με αφορά. Στους 11 περίπομπούς πήγαν που πέρασαν από τότε που ξεκίνησε τούτο το εφετείο, απάντησα και κατέρριψα δλες τις κατηγορίες, αποκάλυψα το σήτησμο αυτής της βρώμικης υπόθεσης που ονομάστηκε εξάρθρωση, όχι φυσικά γιατί περίμενα κάπι από εσάς, όχι γιατί διαπραγματεύτηκα ούτε στηγμή την οθωτήτη και την ελευθερία μου. Δεν έτρεφα και δεν τρέφω καμία αυταπάτη.

Ο λόγος που απάντησα σε κάθε παρά-

**ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ
ΤΟ ΤΕΙΧΟΣ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ**

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΠΡΟΒΟΛΗ ΜΠΟΥΚΟΥΜΕΝΟΥ
ΜΕ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ 17 Ν.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΝΟΕΜΒΡΗ 8 μ.μ.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΤΙΕΘΩΣΙΑΣΤΩΝ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

γραφο, σε κάθε λέξη, σε κάθε λεπτομέρεια αυτού του κατηγορητηρίου ήταν για να αποδείξω τη φαιδρότητά του αλλά και την αναληγοτήτα των εμπνευστών του. Σας έβγαλα γλώσσα και για σας αυτό αποτελεί ύβριν. Δεν είμαι βέβαια αυτό που με κατηγορείτε. Ανήκω όμως σήγουρα σ' αυτούς που φοβάστε. Σ' αυτούς που στοιχειώνουν τα όνειρα των αφεντικών σας και των κάθε λογής εξουσιαστών. Δεν με ενδιαφέρει η επυμηγορία σας. Δεν με νοιάζει η κρίση σας.

Αποστάτης της τάξης μου δεν υπήρξα ποτέ. Τις συνέπειες της ανυπακοής μου τις γνωρίζετε όλοι από το πρώτο δικαστήριο. Θα τις επαναλάβετε και σ' αυτό. Οπως και να με ονομάστε, σήμερα τρομοκράτη, χτες κομμουνιστούμπορτη, προχτές κλέφτη και κατοπλιά, αιρετικό, απελάτη, Σπάρτακο, Θερσίτη... Για μένα και την τάξη μου αυτοί είναι τιτλοί τιμής.

Το δικαστήριο αυτή τη φορά δε διόρισε τους Γκουντούνα και Κωνσταντάκη (προφανώς για να μην τους δώσει την ικανοποίηση να αρνηθούν το διορισμό), αλλά τρεις δικηγόρους από τον κατάλογο και διέκοψε για αύριο το πρώτο.

Περιττεύει, βέβαια, να πούμε πως ούτε η δικονομία τους ένοιαξε ούτε η εξοικονόμηση του χρόνου (τώρα θα χάσουν περισσότερο). Ήθελαν να εμποδίσουν τον Χριστόδουλο να μιλήσει επί της ουσίας, γιατί η απόφασή τους για νομιμοποίηση των προανακριτικών είναι δεδομένη και ο Χριστόδουλος τους χάλαγε τη σούπτα. Για μια ακόμη φορά αποδεικνύεται ότι και αυτή είναι μια δίκη ομολογιών, που πάρθηκαν στην εντατική του Ευαγγελισμού και το άντρο της Αντιτρομοκρατικής και όχι δίκη αποδείξεων.

Περιττεύει, βέβαια, να πούμε πως ούτε η δικονομία τους ένοιαξε ούτε η εξοικονόμηση του χρόνου (τώρα θα χάσουν περισσότερο). Ήθελαν να εμποδίσουν τον Χριστόδουλο να μιλήσει επί της ουσίας, γιατί η απόφασή τους για νομιμοποίηση των προανακριτικών είναι δεδομένη και ο Χριστόδουλος τους χάλαγε τη σούπτα. Για μια ακόμη φορά αποδεικνύεται ότι και αυτή είναι μια δίκη ομολογιών, που πάρθηκαν στην εντατική του Ευαγγελισμού και το άντρο της Αντιτρομοκρατικής και όχι δίκη αποδείξεων.

Η Γενική Συνέλευση των Γιατρών αποφάσισε: τη συνέχιση της επισχεσης εργασίας, τη μη υπογραφή εξιτηρίων, την αποχή από επιτροπές, την καταλήψη των γραφείων της Διοίκησης («εξάλλου διακοσμητικό ρόλο παιζουν»), το μπλοκάρισμα του Γραφείου Κίνησης. «Ζητούμε κατανόηση από τον Χανιώτικο Λαό»-καταλήγει η απόφαση- «η αντοχή και η ανοχή έχουν τα όριά τους».

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ζητώ ταπεινά συγνώμη που ενίστε σας αναγορεύω σε νύφες για ν' αικούει η πεθερά. Γνωρίζω όμως ότι πλείστοι όσοι ψαλιδόκωλοι χαρτογιακάδες – εκ των αχχιρίστων – αναγνώσκουν τα γραφόμενα, αναγραφόμενοι αυτομάτως στα καθ' ημάς με την τακτικήν των (ή και χωρίς αυτήν).

Μη με αποπαίρνετε και μη μου αποστερείτε αυτή την ικανοποίηση του αφειδώς αφοδεύειν δια της γραφίδος, εις ευήκοα ώτα πεθερών (οι κουμπάροι ξεπεράστηκαν πια) δια μέσου της νύφης. Άλλωστε κοτζάπη Παντελής Βούλγαρης (τα σέβη και τα σκεύη μου) αναγόρευσε σε νύφες - και όχι νύμφες, προνύμφες, σκουλήκια και πεταλούδιτσες ως λέγουσι κάποιοι κακοί θείοι κρητικοί - χίλιες κορασίδες και μάλιστα χωρίς να έχει να πει το παραμικρό στην πεθερά. Μια πεθερά ανεκδίηγητη που το μόνο που της πρέπει είναι η επίστευση του τέλους της (δί' ανασκολοπισμού θα ήτο το ευκτάσιο, όρκια με το οποίο στηρίζει κι ο Αθανασόπουλος για τους δικούς του λόγους). Ομως, αφήστε με να περιδιαβώ τις ατραπούς τις λεξιπλασίας και να δούμε αν πίσω από τις λέξεις έρχεται ο Αλέξης και πριν τα τοίπουρα ο Τσίπρας.

H Yeah (Γαϊά κατά το ελληνικότερον), γενέτειρα θεών τε και ανθρώπων, γέννησε αυτό το χάλι των κρατούντων. Τους Τιτάνες (που έγιναν επιχ

ΑΞΙΖΕΙΣ χειροκρότημα παρατεταμένο, που μπόρεσες και σκότωσες έναν πεθαμένο

Το ρεφραίν του λαϊκού τραγουδιού, που αποτελεί τον τίτλο της στήλης σήμερα, είναι αφιερωμένο στη Σούπερ Λίγκα και σε όσους μας έπρηξαν τα ριαποπά, υποστηρίζοντας ότι με την ίδρυσή της θα ξεκινήσει μια νέα εποχή για το ελληνικό ποδόσφαιρο. Σύμφωνα με τη λαϊκή ρήση, ο κατήφορος σταματάει στον πάτο, όμως για το ποδόσφαιρο στη χώρα, παρά το γεγονός ότι έχει πάσει πάτο εδώ και πολύ καιρό, ο κατήφορος συνεχίζεται, αφού τα μηνύματα που έρχονται από το πρωτόθλημα και την αγωνιστική παρουσία των ομάδων μας στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις είναι μαύρα.

Αν κάνουμε ένα μικρό απολογισμό της μέχρι τώρα εξελίξης του πρωταθλήματος, σε σύγκριση με την περοστή σεζόν, θα δούμε ένα καινούργιο αλλά καθόλου ελπιδοφόρο στοιχείο. Το στοιχείο αυτό είναι η έκρηξη της βίας και τα πολύ σοβαρά επεισόδια που διαδραματίζονται μέσα και έξω από τα γήπεδα. Βρισκόμαστε στην 8η αγωνιστική και μόλις σε δύο αγωνιστικές δεν έχαμε επεισόδια. Την 1η αγωνιστική οι οπαδοί του Αρη τα έσπασαν στην Λάρισα, ενώ και στο ΟΑΚΑ υπήρχε μεγάλη ένταση, αφού οι οπαδοί του ΠΑΟΚ εκτόξευαν προς τους ΑΕΚτζήδες φωτοβολίδες και συναφή αντικείμενα. Την 4η αγωνιστική τη σκυτάλη πήραν οι οπαδοί του Παναθηναϊκού και του Πανιωνίου, που συγκρούστηκαν στα στενά γύρω από το γήπεδο της Νέας Σμύρνης, αφήνοντας πίσω τους καμένα αυτοκίνητα, σπασμένες βιτρίνες και μερικούς τραυματίες. Φτάσαμε αισιώς στην 5η αγωνιστική και οι «επιστήμονες» οπαδοί του Ολυμπιακού παίρνουν την κατάσταση στα χέρια τους και καθαρίζουν το ντέρμπι με την ΑΕΚ.

Το ντέρμπι στο Καραϊσκάκη έγινε μέσα σε κλίμα τρομοκρατίας, με αποτέλεσμα ο πρόεδρος της ΠΑΕ ΑΕΚ κ. Θεμιστοκλής Νικολαΐδης, να κάνει σκληρές δηλώσεις μετά το τέλος του αγώνα, διακινδυνεύοντας να χαλάσει τις σχέσεις του με τον πρόεδρο της Σούπερ Λίγκα και αντιπρόεδρο της ΠΑΕ Ολυμπιακός κ. Πέτρο Κόκκαλη. Την ίδια στιγμή, οι μπάτσοι άφηναν ανενόχλητους τους οπαδούς του Παναθηναϊκού να καίνε και να σπάνε τα πούλμαν που μετέ-

φεραν τους οπαδούς του ΠΑΟΚ στο ΟΑΚΑ για το ντέρμπι. Φτάσα-

με αισιώς στην 6η αγωνιστική και στο επίκεντρο η συμπρωτεύουσα. Ενταση στο ντέρμπι ανάμεσα σε Ηρακλή και Ολυμπιακό και οπαδός του Αρη μπουκάρει στο γήπεδο και χτυπάει παίχτες του Πανιωνίου στο Χαριλάου. Στην 7η αγωνιστική, πριν το ντέρμπι Παναθηναϊκό – ΑΕΚ, οι οπαδοί των δυο ομάδων δίνουν την δική τους θεατρική παράσταση, την οποία παρακολουθούν εκατομμύρια τηλεθεατές. Η διάρκεια της ήταν 45 λεπτά και ο τίτλος της «Μας έριξαν, αλλά φάγαμε κιόλας». Στους θεατές της παράστασης και οι άνδρες των ΜΑΤ, που βρίσκονταν πρώτη θέση στις εξέδρες του ΟΑΚΑ. Το αποκορύφωμα στην 8η αγωνιστική, που οι συγκρούσεις ανάμεσα στους οπαδούς της Λάρισας και του ΠΑΟΚ ξεκίνησαν από νωρίς στους δρόμους της πόλης, συνεχίστηκαν γύρω και μέσα στο γήπεδο και έληξαν τρεις ώρες μετά το τέλος του αγώνα.

Οσο για την ηγεσία της Σούπερ Λίγκα δεν χρειάζονται σχόλια. Αποφάσισαν να μην προβούν σε εν θερμώ δηλώσεις και αναλύσεις, αλλά να συζητήσουν ψύχραιμα στα όργανα το ζήτημα της βίας και να βρουν τις απαραίτητες λύσεις. Γ' αυτό αποφάσισαν να συγκαλέσουν συζήτηση στη Λίγκα για την περιστομένη Πέμπτη 2 Νοέμβρη. Σε καμία περίπτωση όμως δεν σκέφτονται να τροποποιήσουν τον ΚΑΠ, αφού οι ποινές που προβλέπονται πλέον σε αυτόν είναι κάτι περισσότερο από χάδια, αφού για να τιμωρηθεί η έδρα μιας ομάδας, οι οπαδοί της θα πρέπει να έχουν κάψει τη μητή Ελλάδα και να έχουν σκοτώσει περισσότερους από 100 αντίταλους τους. Αν σε αυτό προσθέσουμε το γεγονός ότι η επιτροπή εφέσεων της Λίγκα απαρτίζεται από καλόκαρδους ανθρώπους που βλέπουν με επιείκεια τους παραβάτες και μειώνουν σημαντικά τις πρωτόδικες ποινές, καταλαβαίνουμε πόσο σκληρά θα είναι τα μέτρα που θα πάρουν και πόσο αμελικτοί θα είναι στην καταπολέμηση της βίας στα γήπεδα.

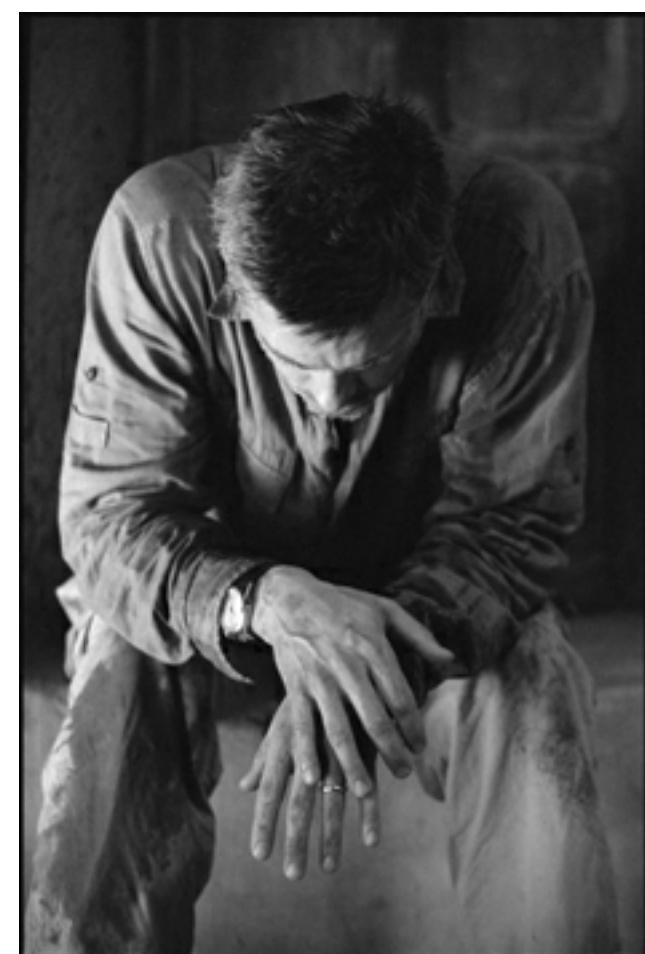
Επειδή όμως πρέπει να είμαστε ακριβοδίκαιοι και να αναγνωρίζουμε την προσπάθεια που κάνουν τα εντεταλμένα όργανα της πολιτείας για την καταπολέμηση της βίας, δε μπορούμε να μη χαιρετίσουμε την προσπάθεια των υπηρεσιακών παραγόντων, των ανθρώπων που μοχθούν καθημερινά για την προκοπή και την πρόοδο της πατρίδας μας, ακόμη και όταν οι πολιτικοί τους προστάμενοι περί όλων τυρβάζουν. Σε έκτακτη συνάντηση τους ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου και ο αρχηγός της Αστυ-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΑΛΕΧΑΝΤΡΟ ΓΚΟΝΣΑΛΕΣ ΙΝΙΑΡΙΤΟΥ Βαβέλ

Η τρίτη ταινία του μεξικανού Αλ. Ινιαρίτου και του συμπατριώτη του σεναριογράφου Γκιγέρμο Αριόγα («Οι 3 ταρές του Μελκιάδες Εστράδα») πραγματεύεται ότι ακριβώς και οι δύο προηγούμενες («Χαμένες αγάπετε», «21 γραμμάρια»): τα τυχαία γεγονότα που αλλάζουν δραματικά τη ζωή των ανθρώπων, το θάνατο, πανταχού παρόντα σε κάθε βήμα τους, και τα τείχη που υψώνουν οι ιδέες και οι προκαταλήψεις στην επικοινωνία των ανθρώπων. Παρότι η επαναλαμβανόμενη αυτή θεματολογία του σκηνοθέτη, σε συνδυασμό με την ελειψη μιας αιχμηρής ματιάς, ενέχει τον κίνδυνο μιας υποκριτικής θεώρησης των πραγμάτων, οι ταινίες του Ινιαρίτου και ειδικά η «Βαβέλ» αντικατοπτρίζουν με ακρίβεια αυτό που σήμερα βλέπουμε γύρω μας: ένα κόσμο σε

Κος Πάπιας

ΥΓ: Χαρούμενα πρόσωπα στα πρωτοσέλιδα των αθλητικών εφημερίδων την περισσότερη Τετάρτη και Πέμπτη, με αιφορμή τις επιτυχίες των ελληνικών ομάδων στο Champions League. Στον Ολυμπιακό πανηγύριζαν για την ισοπαλία που απέσπασαν στη Ρώμη και η οποία τους έβγαζε έξω από τη φάση των «16», ενώ στην ΑΕΚ πανηγυρίζουν για την πρώτη νίκη της ομάδας μετά από 22 αγώνες στους ομίλους του Champions League (διατηρεί κάποιες ελπίδες για τη 2η θέση του ομίλου, μπορεί να μείνει όμως και στην 4η θέση). Και μετά ορισμένοι έβγαζαν ανεκδότα για τους Πόντιους πολίστες που πανηγύριζαν γιατί δεν πνίγηκε κανένας συμπαίκτης τους.

σύγχυση, σε απελπισία, σε αποξένωση.

Ο Ινιαρίτου, αν και με υπερβολικό τρόπο, κινηματογραφεί με πραγματική δεξιοτεχνία την ανθρώπινη δυστυχία. Ομως δεν πάει και δεν θέλει να πάει παρακάτω. Οι δικές του υπηρέτριες δε θα φτάσουν ποτέ σε μια «τελετή» όπως εκείνες του Κλοντ Σαμπρόλ. Και όπως και να το κάνουμε, η δυστυχία δεν είναι για όλους ίδια. Ο Βερβερίνος του Μάροκου δεν μπορεί να συγκριθεί με τον καλοζωισμένο αμερικανό τουρίστα, όσα προβλήματα κι ον φορτώσει στον τελευταίο η κακή τύχη. Τελικά, αυτή η ρημάδα η τύχη είναι μια χαρά δικαιολογία για όσους δεν θέλουν να σκαλίσουν κάτω από την επιφάνεια των πραγμάτων κι ένα μια χαρά κλείσιμο του ματιού σε κείνους που θ' απονείμουν τα Οσκαρ στις 21 του Μάρτη. Με άλλα λόγια, κ. Ινιαρίτου, ο πεσσιμισμός δεν είναι αρκετός για να πάει κανείς μακριά. Η μεγάλη τέχνη χρειά-

Μια 24ωρη την εβδομάδα: χέστηκε στ' αλώνι η φοράδα...

Πόσο εύκολοι στόχοι οι αμερικάνοι φαντάροι στο Ιράκ (sitting ducks)

Εχετε παρατηρήσει ότι τα κανάλια και τα ραδιόφωνα όταν αναφέρονται στον «βιασμό κοπέλλας από συμμαθητές» και στους «νέους που έκαψαν λεωφορείο στη Γαλλία» ΔΕΝ χρησιμοποιούν τη φράση «κατηγορούνται ότι...»;

Και ξανά: αλήτες-ρουφιάνοι-δημοσιογράφοι!

- ◆ Super league-άνθρωποι
- ◆ Παιδιοί θέν
- ◆ Αμα ενοχλεί ο Πανούσης, ο Αριστοφάνης πάει στην πυρά.
- ◆ Ο μηνύσας τους δασκάλους-καθηγητές γονέας δεν έχει αυτό που λέει τ' όνομά του, τούπα.
- ◆ Παρεμβάσεις-Συσπειρώσεις: τα πουύστικα τα λόγια τα μεγάλα.
- ◆ Stop Press! «Δεν έχει προοπτική το κίνημα στην πατρίδα μας αν δεν μπορέσουν οι συντελετές του ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ να συναντηθούν. Το ΠΑΣΟΚ σκέφτεται με όρους απορρόφησης. Αυτό αποκλείεται. Συνεπώς μιλών για συνάντηση. Αυτό προϋπόθετει ότι και από τις δύο πλευρές θα καταβληθεί προσπάθεια να βρεθεί το σημείο της σύγκλισης. Κατά τη γνώμη μου, αυτό είναι μέγια κεντρικό θέμα πολιτικής επιλογής, για το οποίο ούτε ο ΣΥΝ ούτε το ΠΑΣΟΚ έχουν ωριμάσει... Ενα λάθος που έκανε ο ΣΥΝ είναι ότι καταπολέμησε την ιδέα της Κεντροαριστεράς... Η ένωνα πατρίδα με συγκινεί μέχρις υπερβο-
- λής. Οταν κέρδισε η εθνική μπάσκετ στην Ιαπωνία και έπαιξαν τον εθνικό ύμνο, σήκωθηκα όρθιος. Βούρκωσα» (από συνέντευξη του Λεων. Κύρκου στο Γ. Δουατζή, περιοδικό «Κ», ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 15/10/06). Τα σχόλια δικά σας (όσο για τον Περιοσό να κάνει μούγκα στη στρούγκα αφού κι αυτός έβαλε το λιθαράκι του - βλέπε «ενιαίος» ΣΥΝ).
- ◆ Τί γίνεται με τη διαφθορά (corruption-corruption για); Χαμός στο ίσωμα. Μέχρι και στη γειτονική Μακεδονία κινούνται προς την κατεύθυνση της «κάθαρσης», όπως μας πληροφορεί σχετικό άρθρο στη (μακεδονική) εφημερίδα ΒΡΕΜΕ, 26/10/06. (Πολύ φριέται το μοντελάκι...).
- ◆ «Κάποιοι μάλιστα έχουν καταγγείλει ότι πολλά άστεγα παιδάρια είναι θύματα πληρωμένων δολοφόνων, τις υπηρεσίες των οποίων εκμισθώνουν καταστηματάρχες για να καθαρίσουν τα πεζοδρόμια τους». ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 28-29/10/06. (Μογαζάτο-

ρες: οι σύμμορχοι του Περισσού για τη «λαϊκή εξουσία»...).

◆ Καλά, πώς διάλογο γίνεται η χώρα «πρότυπο» της ελευθερίας (ΗΠΑ) να κατέχει την 53η θέση (από την 17η που είχε) στον τομέα της ελευθερίας Τύπου; (Γράφετε ελεύθερα αυτά που -σας πληρώνουμε να- γράφετε...).

◆ Ελα! Φωτιά στη Γερμανία! (Του απιστεύτου!).

◆ Βιαστής, λέει, ο πρόεδρος του Ισραήλ. Και το Ισραήλ που 60 (κοντά) χρόνια βιάζει παντοειδώς τους Παλαιστίνιους;

◆ «Έκρηξη προσλήψεων στο Δημόσιο» αλλά «οι πιο πολλές από τις νέες προσλήψεις ήταν για θέσεις συμβασιούχων» (άνθρακες ο θησαυρός).

◆ Επτά μήνες αναμονή για να ανοίξει μια επιχείρηση: ματώνει η καρδιά μου...

◆ Στις 15 Οκτωβρίου ο Κύρκος, στις 28-29/10 ο Τ. Παππάς στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ «μιλούν» για την κεντροαριστερά [στο γνώριμό (τους) έδιαφρος των εκλογών].

◆ Καλά υπάρχει ακόμα η MAKI (πάλαι ποτέ μαθητική παράταξη της Νου-Δου); Γιατί στα «παράθυρα» βγήκε εκπρόσωπος της MAKI Βόλου.

◆ Τί ψυχαναλυτική (ραϊχική) ανάλυση-στήριξη του Χίτλερ είδαν τα μάτια μας αυτές τις μέρες...;

◆ Λύγο-πολύ ο Χίτλερ ήταν αυτό που έγινε γιατί τον έδερνε ο μπαμπάς του, ο κακός Αλόις...

◆ Τελικά υπερτονίζοντας ένα γεγονός (;) βιασμού κάνουν την παιδεία, παιδοία καπέλο...

◆ 45.556 ευρώ αναδρομικά σε συνταξιούχους-δικαστικούς (το κομμάτι) συν τους τόκους (10% αντί για 6% που ισχύει για τους «απλούς» πολίτες) αποφάσισε το Μισθοδικείο. Ενώ οι υπόλοιποι είναι ΜΑΛΑ(Φ)ΚΕΣ και 105 ευρώ σε 4 δόσεις, «Σφριχτή» οικονομία (που όταν ανοίγει το χέρι παρέχει σε λίγους και μουτζώνει τους πολλούς...). SS-SS-μπάτσοι-δικαστές!

◆ Καταδίκη της Ελλάδας για τα «φρουτάκια». Με τα φρούτα που εμφανίστηκαν στις εκλογές τί γίνεται;

◆ Και να, ξανά, οι OASIS με άλμπουμ: Stop the clocks.

◆ Ομως πιο τζαμάουνα είναι το «Live at Montreux 1973» των Canned Heat.

◆ Ο παρών συντάκτης ζητάει να του χαρίσουν αντίτυπο του βιβλίου του Α. Λοβέρδου «Το σύνταγμα της Ελλάδας και η αναθεώρησή του». Πληροφορίες εντός.

◆ Πινελιές: πίνω ελιές.

◆ Δεν κρατιέται ο Γιάννος (Παπαντωνίου): «Κάτω το άρθρο 16!» τονίζει μεταξύ άλλων σε άρθρο του στην ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ «Ε» 28/10/06.

◆ Εταιρία φαρμάκων κατά κυβερνητικής λιτότητας: η Sanofi-Aventis, η οποία βάλλει κατά της «λιτότητας (στη Γαλλία) στον υγειονομικό κλάδο που αποτελεί στοχείο ανασταλτικό στην οικονομική ανάπτυξη της επιχείρησης». Κι επειδή η γαλλική κυβερνητηση σήμανε λιτότητα, η ως άνω εταιρία αποφάσισε να περικόψει τον αριθμό των εργαζομένων της στη Γαλλία κατά 504 άτομα... (κράτα με να σε κρατώ).

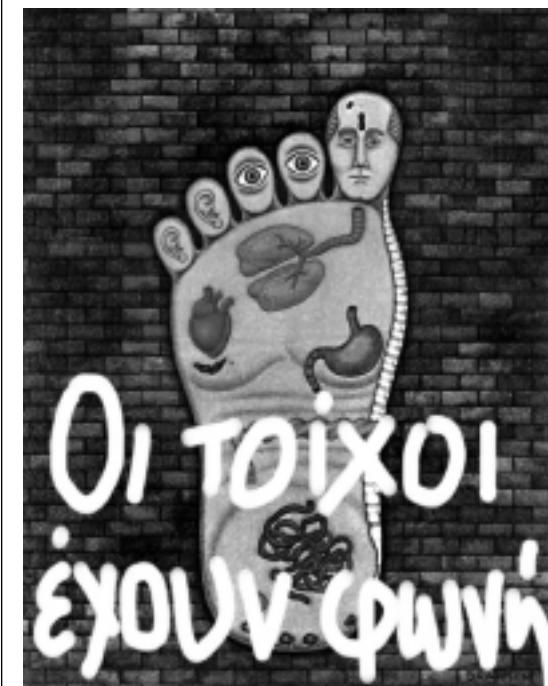
◆ Για την τρέχουσα χρήση (1/7/06 - 30/6/07) η διοίκηση της εταιρείας Village Roadshow Greece (Village Cinemas) υπολογίζει πως ο Τζίρος θα φτάσει τα 63 εκατ. ευρώ, ενώ μαζί με τα έσοδα από τη διανομή ταινιών θα ξεπεράσει τα 100 εκ. ευρώ (άρογε τί να παίρνουν οι εργαζόμενοι στα Village Cinemas;).

◆ «Η πολιτική σήμερα είναι διαχείριση»: τάδε (και άλλα αστεία) έρι Χ. Μ. Εντσενομπέργκερ σε συνέντευξη στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 28-29/10/06. Το μόνο καινούργιο: ο όρος radikale Verlierer (ο ριζοσπαστικά ηττημένος).

◆ Εγώ αιθεροβιατώ με τη σημαία μου/ κι αυτοί υνχτοπατούν κι ακροβολίζονται/ Εγώ σκοινοβάτω κι αυτοί καραδοκούν/ Αυτοί κτηνοβιατούν με τους ημέτερους/ κ' εγώ να υπνοβιατώ μ' όλους τους αγνώστους/ Εγώ πυροβόλω κι αυτοί πυροδοτούν/ Εμποροί πυρομαχικών και ονειροδίκες/ (Γ. Δάλλας - Αντιθετικά). Αφέρωση στην πρόσφατη απεργία. «Όταν μια ταινία έχει λάθη θεωρείται κακή, όταν έχει άποικα λάθη θεωρείται ταινία με άποψη». Πέδρο Αλμοδόβαρ.

Μόλις τέλειωσε η απεργία, πέσαν τα κοράκια να την «αναπληρώσουν»...

Βασιλης

◆ Το ποτάμι πίσω δε γυρνά, τέρμα πια στις εκτονώσεις, απεργίες, διαδηλώσεις, το ποτάμι πίσω δε γυρνά (αυτοσχέδιο τραγούδι των απεργών δασκάλων και νηπιαγωγών)

Η εκτροπή του Αχελώου. Δε γύρισε πίσω το ποτάμι. Άλλα δεν έφτασε στη θάλασσα που ονειρεύοταν. Πολλά τα φράγματα που έπρεπε να περάσει. Πολλές οι στροφές. Πολλά τα συμφέροντα. Πολλά τα παραγοντιλίκια. Ο βάλτος του οπορτουνισμού, ελεγε κάποτε ο Λένιν. Πώς να περάσει το ποτάμι από τέτοιο βάλτο; Βάλτος τεράστιος. Με πολύ βρόμικα νερά. Κοινοβουλευτισμός, «ριζοσπαστική» ανάθεση, «υπευθυνότητα» έναντι του κλάδου, μεγάλα, πολύ μεγάλα λόγια, ειρηνικά, νομιμόφρονα έργα. Προσπάθησε όμως. Πίεσε, μάτωσε, θύμωσε, ζόρισε τα πράγματα. Γ' αυτό παζάρευαν ώρες ολόκληρες οι συνδικαλιστοπατέρες για το ποιος θα ξεφουρνίσει το παραμύθι. Της συνέχισης... με 24ωρες ανά βδομάδα, ανά 15 μέρες, ανά μήνα και βλέπουμε. Καμφαρώνουν οι Πασόκοι. Είναι οι πρώτοι διδάξαντες. Οι πρώτοι νονοί που την απεργοσπασία τη βάφτισαν αναστολή. Είναι αυτοί που όταν θέλουν να κλείσουν τις απεργίες αναζητούν -στο όνομα της ενότητας- να τραβήξουν και τους άλλους μαζί τους. Για να μη χρεωθούν τη ρετανιά. Για να μη έχουν ούτε πολιτικό, ούτε συνδικαλιστικό κόστος. Εχει «υπευθυνες» δυνάμεις η νόμιμη αφιστερά. ΚΚΕ, ΣΥΝ κ.λπ. Ολο και κάποιοι προκύπτει. Τώρα προέκυψαν οι «Παρεμβάσεις». Ντροπή, τεράστια ντροπή. Και συνδικαλιστική βλακεία, βέβαια. Άλλα αυτό δεν ενδιαφέρει. Πώς να συνεχίσουμε με 10% συμμετοχή; Λένε τώρα για να δικαιολογηθούν. Οι καπηλενοί. Αφού ήταν 10% η συμμετοχή και δεν πήγαινε άλλο, ρε παλικάρια, γιατί χρειαστήκατε 3 ώρες συνεδρίαση για να το ξεφουρνίσετε πρώτοι εσείς; Γιατί δεν βγαίνατε από την αρχή να τα πείτε καθαρά και τίμια τα πράγματα, και τα λέτε εκ των υστέρων; Οταν άρχισε το κράξιμο. Βάλτος εδώ, πολύς βάλτος. Τον διδαχτήκατε και τον μάθατε μια χαρά. Το σύνθημα, όμως, είναι ολόσωτο. Θα τον βρει τον δρόμο του το ποτάμι. Θα ξαναξεκινήσει. Και μέσα στη γοητεία των απότομων στροφών, μέσα στη βοή των φαραγγιών, μέσα στη δύναμη που του δίνουν οι καταράχτες, θα αφήσει πίσω του ό, τι βρόμικο έχει κληρονομήσει από το βάλτο.

◆ Ν' ακουστεί η Αθήνα της αντίστασης και της ανατροπής. Ψηφίζουμε Αγωνιστική Αριστερή Παρέμβαση

Η Παρέμβαση και οι

■ Χαρίζουν δισ. στους μπατακτσήδες καπιταλιστές

Κι έχουν το Θράσος νε λένε ότι καταπολεμούν την εισφοροδιαφυγή

Το ΔΣ του Ταμείου Σύνταξης Μηχανικών Εργοληπτών Δημόσιων Εργών (ΤΣΜΕΔΕ), στο οποίο ασφαλίζονται όλοι χωρίς εξαίρεση οι μηχανικοί και όχι μόνο οι εργολάβοι κατασκευαστές, παραβιάζει την ισχύουσα νομοθεσία και καταβάλλει πετσοκομένες τις συντάξεις, κύρια και πρόσθετη. Αυτή η καραμπινάτη παρανομία ήταν και είναι σε γνώση τόσο της πολιτικής ηγεσίας όσο και των συνδικαλιστικών οργάνων των μηχανικών. Η απάθεια των τελευτούνιων ανάγκας αρκετούς μηχανικούς να κάνουν προσφυγές στα διοικητικά δικαστήρια, τα οποία δικαιώσαν πολλούς απ' αυτούς και υποχρέωσαν το ΔΣ του ΤΣΜΕΔΕ να καταβάλει τα αναδρομικά. Αυτή η εξέλιξη θορύβησε το ΔΣ του ΤΣΜΕΔΕ που ζήτησε τη νομοθετική συνδρομή της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Εργασίας, με σκοπό να παραγιαθεί αυτή η παρανομία με μερικές διαφοροποιήσεις.

Αυτό ομολογείται στην αιτιολογική έκθεση του πολυνομοσχέδιου-σκούπα που κατέθεσε στη βουλή ο υπουργός Εργασίας Σ. Τσιτουρίδης. Το πρόνημα αυτό κατατέθηκε βασικά για να νομιμοποιήσει την παρανομία του ΤΣΜΕΔΕ και φέρει τον τίτλο «Αναδιάρθρωση των κλάδων του Ταμείου Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημόσιων Εργών και ρύθμιση άλλων θεμάτων...».

Αν το ΔΣ του ΤΣΜΕΔΕ εφάρμοζε τη νομοθεσία για τον υπολογισμό των καταβαλλόμενων συντάξεων (κύριας και πρόσθετης), τότε αυτές το 2005 θα ανέρχονταν σε 2.770 ευρώ το μήνα για 35 χρόνια ασφαλίσης. Με την παραβιάση της νομοθεσίας, όμως, το ύψος των συντάξεων περιορίζοταν στα 1.400 ευρώ. Με τις νέες ρυθμίσεις η κύρια σύνταξη θα είναι 816 ευρώ για 35 χρόνια και η πρόσθετη 1.085 ευρώ, σύνολο 1.900 ευρώ. Ταυτόχρονα, με το πρόσχημα της δημιουργίας και άλλου κλάδου βρίσκει την ευκαιρία να αυξήσει τις εισφορές των ασφαλισμένων.

Η εισφοροδιαφυγή και η χρόνια καθυστέρηση καταβολής στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και στ' άλλα ασφαλιστικά ταμεία βεβαιωμένων χρεών από εισφορές είναι δύο από τις χρόνιες μάστιγες των ασφαλιστικών ταμείων. Πολλές είναι οι αιτίες που τις προκαλούν και τις αναπαράγουν. Η πρακτική των κυβερνήσεων, πράσινων και μπλε, είναι σε κάθε νομοσχέδιο του υπουργείου Εργασίας να βάζουν διατάξεις που είτε κάνουν νέες αυτοτελείς ρυθμίσεις των βεβαιωμένων χρεών από εισφορές (πιο ευνοϊκές από τις προηγούμενες) είτε παρατείνουν χρονικά τη λήξη προηγούμενων ρυθμίσεων. Κατά μέσο όρο γίνεται μία ρύθμιση ανά ενάμιση χρόνου. Ετοι, και στο νομοσχέδιο Τσιτουρίδη προτείνεται μια νέα

ρύθμιση των βεβαιωμένων χρεών μεγαλοκαπιταλιστών προς το ΙΚΑ καθώς και το ταμείο των δημοσιογράφων και των τεχνικών του Τύπου. Δεν ήταν δυνατόν να σπάσει η παράδοση και να κατατεθεί νομοσχέδιο του υπουργείου Εργασίας χωρίς να περιλαμβάνει χαριστική ρύθμιση.

Γιατί οι καπιταλιστές να ασφαλίζουν όλους τους εργαζόμενους, με βάση τις καταβαλλόμενες αποδοχές και να καταβάλλουν τις βεβαιωμένες εισφορές, από τη στιγμή που δεν έχουν καριά κύρωση; Επιπλέον, γιατί να πληρώσουν τα χρέα στα Ταμεία, όταν έτσι εξασφαλίζουν δωρεάν κεφάλαιο κίνησης; Τη στιγμή που είχαν έτοιμη αυτή την προκλητική ρύθμιση, οι Σ. Τσιτουρίδης και I. Βαρθολομαίος, κατά την παρουσίαση του προϋπολογισμού του ΙΚΑ για το 2007, έβγαιναν και δήλωναν χωρίς να ντρέπονται, ότι καταπολεμούν την εισφοροδιαφυγή και αυτό συνέβαλε στη δημιουργία για πρώτη φορά πλεονασματικού προϋπολογισμού στο ΙΚΑ.

Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ αποφίλωσαν το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από τους εργατοαγρότες που δουλεύουν σε αγροτικές επιχειρήσεις της πλούσιας αγροτιάς. Ακόμη, το αποφίλωσαν από τους εργάτες που δουλεύουν σε καπιταλιστικές επιχειρήσεις που τυποποιούν και μεταποιούν αγροτικά προϊόντα και έχουν δυναμικότητα

μέχρι 30 εργάτες. Οι επιχειρήσεις αυτές μπορούν να απασχολούν μέχρι 15 εργατοαγρότες για τέσσερις μήνες, που μπορεί να κατανέμονται σ' όλη τη χρονιά, και να τους ασφαλίζουν στον ΟΓΑ. Με τη ρύθμιση αυτή οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ έκαναν αιβάντα στις μεσαίους μεγέθους καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Δεν τόλμησαν, βέβαια, να τη γενικεύουν συμπεριλαμβάνοντας και τις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις, όπως για παράδειγμα τις γαλακτοβιομηχανίες.

Ερχεται τώρα ο Τσιτουρίδης και με την παρ. 1 του άρθρου 53 κάνει το μεγάλο βήμα, καταργώντας τους δύο περιορισμούς που αφορούν το σύνολο των απασχολούμενων εργατών στην επιχείρηση, δηλαδή τους 30 εργάτες και τους 15 εργατοεργάτες που θα τους ασφαλίζουν στον ΟΓΑ. Διευρύνει το χρόνο απασχόλησης των εργατοαγροτών από 4 σε 6 μήνες που κατανέμονται σ' όλο το έτος. Ετοι, με την ψήφιση του πολυνομοσχέδιου οι μεγάλες γαλακτοβιομηχανίες, καπνοβιομηχανίες και οι βιομηχανίες της διατροφικής αλυσίδας θα ασφαλίζουν τους χιλιάδες συμβασιούχους εργάτες στον ΟΓΑ μέχρι 6 μήνες το χρόνο και θα βγάζουν πρόσθετα κέρδη σε βάρος του ΙΚΑ. Και μετά έχουν το θράσος να λένε, ότι θα καταπολεμήσουν την εισφοροδιαφυγή.

Διάφανοι σχεδιασμοί

Η ένσταση για την ακυρότητα των προανακριτικών και ανακριτικών «απολογιών» των φερόμενων ως μελών της ΤΝ είχε υποβληθεί το Γενάρη. Συζητείται, όμως, τώρα, εννέα μήνες μετά. Αμέσως μετά την ολοκλήρωση των καταθέσεων όλων των μαρτύρων και αμέσως πριν την έναρξη των απολογιών των κατηγορούμενων.

Για ποιο λόγο; Οχι, βέβαια, γιατί το δικαστήριο ήθελε να συγκεντρώσει αποδεικτικό υλικό για τη συγκεκριμένη ένσταση. Ήταν δεδομένο ότι οι μάρτυρες κατηγορίας δεν είχαν να προσφέρουν τίποτα επ' αυτού. Από την άλλη, όλα τα αιτήματα για κλήτευση των πρωταγωνιστών αυτής της υπόθεσης (Διώτης, Σύρος και σία) απορρίφθηκαν. Επομένως, πραγματικός λόγος αναβολής δεν συνέτρεχε. Το μόνο που συνέτρεχε ήταν η διεκπεραιωτική σκοπιμότητα. Να κυλίσει ομαλά η δίκη, χωρίς την ένταση που αναπόφευκτα θα προκαλούσε η απόρριψη αυτής της ένστασης, και την ύστατη ώρα να γίνει μια τυπική-διεκπεραιωτική συζήτηση και η ένσταση να απορριφθεί μετ' επαίνων.

Είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος που αντιμετωπίζονται οι καταγγελίες των κατηγορούμενων, ότι οι ομολογίες τους αποσπάστηκαν με άσκηση σωματικών και ψυχολογικών βασανιστρίων: Τι έχετε να μας πείτε γι' αυτά που καταγγέλετε; Πώς τα τεκμηριώνετε; Ποιες οι αποδείξεις σας; Λες και θα μπορούσαν ποτέ οι κατηγορούμενοι να έχουν φωτογραφίες ή βιντεοκασέτες από την ανάκρισή τους στο άντρο της Αντιτρομοκρατικής. Οταν οι κατηγορούμενοι και οι συνήγοροί τους προσπαθούν να ντοκουμεντάρουν την ένστασή τους με αναφορές στο περιεχόμενο αυτών των ομολογιών, που παρουσιάζουν κραυγαλέες αντιφάσεις, ο πρόεδρος τους υπενθυμίζει ευγενικά ότι είναι εκτός θέματος, γιατί αυτές οι αντιφάσεις αφορούν την ουσία των κατηγοριών και όχι την ένσταση. Τους αφήνει, βέβαια, να παρουσιάσουν με άνεση τους ισχυρισμούς τους (αυτό είναι προφανές πλέον ότι εντάσσεται στην τακτική της διεκπεραιώσης), όμως έχει καταστεί σαφές ότι τζάμπα τα λένε. Η ένσταση θα απορριφθεί μετ' επαίνων και οι παράνομες αυτές ομολογίες θα αποτελέσουν την πρώτη ύλη για τις καταδικαστικές αποφάσεις.

Ομως, η ουσία των κατηγοριών είναι αλληλένδετη με τις καταγγελθείσες προανακριτικές «απολογίες». Οταν για παράδειγμα ο Καρατσώλης «ομολογεί» λπστεία στην οποία αποδειγμένα δε θα μπορούσε να συμμετέχει, όταν ο Χριστόδουλος ομολογεί συμμετοχή σε ενέργειες που αποδειγμένα δε θα μπορούσε να συμμετέχει, πώς μπορείς να πεις ότι οι «ομολογίες» ήταν προϊόντα ελεύθερης βούλησης, αβίαστες και αυθεντικές. Είναι δυνατόν να ομολόγησαν για να πέσουν στα μαλακά και ταυτόχρονα να ομολόγησαν πράξεις στις οποίες δεν ήταν, επιβαρύνοντας άνευ λόγου τον εαυτό τους;

Αυτό δε μπορεί να σταθεί ούτε στη λογική μικρού παιδιού. Θα σταθεί, όμως, στη λογική ενός δικαστήριου που απλώς διεκπεραιώνει την τελική φάση ενός μεγάλου πολιτικού και νομικού σκανδάλου. Εκείνοι που έφτιαξαν το σενάριο δεν έδωσαν τότε μεγάλη σημασία σε κάθε λεπτομέρεια. Και τους ξέφυγαν πολλά, τα οποία θάφτηκαν μέσα στο κλίμα τρομούστερίας της εποχής και την πγεμονία που είχαν στον τομέα της προπαγάνδας. Τώρα που τα τερατουργήματα αποκαλύπτονται, τα φώτα της δημοσιότητας έχουν σβήσει, έτσι που οι τελικοί διεκπεραιωτές να μπλέπουν πρόβλημα.

Π.Γ.

89 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Τα διδάχματα της πρώτης νικηφόρας εφόδου των προλετάρων για την κατάκτηση του ουρανού θα εξακολουθούν να φωτίζουν το δρόμο μας, όσο επον πλανήτη για να βασιλεύει η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, η κοινωνική αθλιότητα, η πείνα, ο πόλεμος, η ηθική και πολιτιστική παρακμή.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙ